

1764.

1. Krieger, Joann. Franzott: De infanticidio notis sectione
legali delegendis.
2. Eisenhart, Joann. Fredericus; Ord. jur. ... Decanus: Corneli
Antonii Keuffel ... solennia inauguralia ... in
indict simul de successione ex mortibus paucis disse
rta.
3. Eisenhart, Jo. Fredericus: Ord. jur. ... Decanus: Francis
Christiani Reichard ... solennia inauguralia indict.
simulque de natura et instale communicationis bonorum
inter conjuges tacite instae ... disserit.
4. Eisenhart, Joann. Fredericus: De jure publico populi
Romani ad l. l. 52 De Te. j. et. f.
5. Eisenhart, Joann. Fredericus: De pactis Natalibus ob
supervenientiam liberorum hant tollendis.
6. * Hentschius, Jo. Tobias: Memoriam Fr. Jacobi Hent
schii ... prorector et senatus civitatis de posteriori hant
commendat

1765

1. Keuffel, Carolus Antonius: De jure privato populi Romani.

1766.

1. Fickius, Alb. Phil: De factis quorundam marchionatu Mexiceni et in illius inique praetere S. R. G. imperii jure
2. Keuffel, Carolus Antonius: De statu res Romanae sub principatu.
3. Keuffel, Carolus Antonius: De jure publico orbis Romani sub libertate.
4. Peltke, Carolus Bidericus: Legum quarundam lectio-
nem male a criticis depravatum restituit et defen-
dit.

1767.

1. * Hommerichius, Dames Christophorus: Memoriam ... Romae
dictam ... prorektor et senatus ... civitas et poete.
est tati committent.

1767.

2. Keuffel, Carolus Antonius: Historia auctoritatis
prudensium apud Romanos. Sect. I, praedictionibus semes-
tris aestivi . . . praemissa.

3. Keuffel, Carolus Antonius: Historia auctoritatis
prudensium apud Romanos. Sect. II, praedictionibus semes-
tris hiemalis . . . praemissa.

4. Kluczel, Georgius Luiza: De ratione, quam inter
se habeant, in demonstrationibus mathematicis
methodus synthetica et analytica disserit et lecti-
ones . . . indicit.

1768.

1. Frickius, Albertus Philippus: De jurisprudentia
per genus principis.

2°: Frickius, Alb. Phil.: De numeribus ab Hen-
ricum natalium Mari solitis. 2 Saemph.

3. Keuffel, Carolus Antonius: Historia auctoritatis
prudensium apud Romanos. Sect. III, praedictionibus
semestri aestivi . . . praemissa.

4. Keuffel, Carolus Antonius : Historia auctori-
tatis prudentum apud Romanos. Sed. IV, per
lectionibus semestri hiberni. . . praemissa.

1764, 11 / 7
112

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
INFANTICIDII NOTIS
SECTIONE LEGALI
DETEGENDIS

QVAM
AVCTORITATE ET CONSENSV
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
PRAESIDE
IOANNE TRAVGOTT ADOLPH

PHIL' CHIR' AC MEDIC' DOCT' ANAT' AC CHIR'
PROF' PVBL' ORDIN' FACVLT' MED'
H' T' DECANO

PRO GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE HONORIBVS DOCTORALIBVS
LEGITIME OBTINENDIS

IN IVLEO MAIORI

DIE X SEPTEMBRIS MDCCLXIII

MORIS ANTE ET POMERIDIANIS CONSUVETIS
PVBLICE DEFENDET

AVCTOR

HENRICVS CHRISTOPHORVS DREYER
GVELPHERBYTANVS.

HELMSTADII

TPIS VID' F' D' SCHNORR. ACAD' TYPOGN'

11 77 2

DISSERTATIO MEDICA
IN AVGVSTIA
DE
INFANTICIDIJ NOTIS
SECTIONE LEGALI
DETEGENDIS

AVCTORITATE ET CONSENSU
GRATIORUM MEDICORVM ORDINIS
PRÆSIDIUM
IOHANNIS FRIVGOTT ADOLPHI
PROMOTI ET PNEVICI REGII SOCIJ
PHYSICORVM SOCIETATIS
MEMBRORVM HONORARIORVM DOCTORALIVM
LEGITIMORVM OBTINENTIS
IN IURE MAGISTRI
DIE 1 SEPTEMBRIJ ANNO
DOMINI MDCCCXXXV
ASSAENSIS GYMNASII
AVCTOR
HENRICHUS CHRISTOPHORVS DREYER
MAGISTER

ILLVSTRISSIMO
ATQVE
EXCELLENTISSIMO DOMINO
DOMINO
CHRISTOPHORO
DE HEIMBURG

SERENISSIMI DVCIS BRVNOVICENSIS AC
LVNEBURGENSIS PRAEFECTVRARVM
EPHORO SPLENDIDISSIMI SENATVS QVI
RES AD MONASTERIA PER DVCATVM
GVELPHERBYTANVM PERTINENTES
CVRAT PRAESIDI GRAVISSIMO

RELL' RELL'

A 2

u 77

ALLYSTESSIM D
 FEBRU 1781
 FACET...
 COST...
 PHORO
 DE...
 AC...
 V...
 V...
 V...
 V...
 V...

PERILLVSTRI
AC
CONSULTISSIMO DOMINO
DOMINO
IOANNI GEORGIO
BVRCKHARDO

SERENISSIMI DVCIS BRVNOVICENSIS AC
LVNEBVRGENSIS A CONSILII IUSTITIAE
INTIMIS RERVMQVE FEVDALIVM
DIRECTORI GRAVISSIMO

RELL' REIL'

A 9

DISSERTATIONEM
HANCCE INAUGURALEM
IN PERENNIS PIETATIS REVERENTIAEQVE
DOCUMENTVM

DEVOTISSIME

D. D. D.

SVMMORVM VIRORVM

CULTOR OBSTRICTISSIMVS

AUCTOR.

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA
DE IIS
QVAE OBSERVARI ET RECENSERI
I V B E T
SECTIO LEGALIS
VBI INFANTICIDII EST
S V S P I C I O .

---

§. I.
n tanta iurisprudentiae dignitate et
magistratum auctoritate, glorian-
tur medicorum nonnulli: secum
saepius consilia ante conferenda,
quam iustitiae vindices statuunt de
rebus, attingentibus hominem,
qua vitam viuit animale. Aequi-
tatis id ipsum laudabile documentum, dum submittitur
Hippocrati, quod Hippocratis est. Atque omni ope
eni-

enitendum vicissim, quo confirmemus et expleamus fiduciam ita quidem rogantium sententiam medicam, ut credant, quia cuius in arte sua credendum. Neque dolendum habent Aesculapii filii, quod praeuideant, rarius de sententia sua tum interrogatum iri, quando quaestiones forenses ea euidencia persoluerint, quae casuum adeo similium illico recluderet diiudicationem. Crebriorum utique quaestiuncularum densantur spinae, prout plurium rerum nexus etiamnum implicatos iudicium recte extricare nescit. Ni igitur imperfectionis, difficilioris certe intellectus atque applicationis scientia a medendo grata toties argui videtur, quoties iudices, super praegressam corporis delicti inspectionem, necesse habent, petere adhuc de tripode apollineo dicta. Namque in clarissima rationis ac experientiae luce si posita plane profstarent salutaris scientiae scita, illa sane ad forum pertinentia: arrepturi essent eadem legum interpretes et ad casus simpliciores facilioresue translaturi, remissis modo ad medicos difficilioribus, iisdemque paucis. Tantum ergo abest, ut eo impensius Hippocrates honoretur, quo crebriora dat Numae responsa, ut potius, in rebus vehementer ambiguis, ubi consultantium expectationi satisfacere vix licet, vituperium incurrar, penes eos praecipue, qui cognitionem humanam modulo ac pede metiuntur, cuius scioli illi ipsi magis auidi, quam

quam capaces. Fatorum sane suorum magnam habet excusationem iatrice, quandoquidem primi eius, quorum monumenta ad nos peruenerunt, fatores semina sparsere tam bona, tam frugifera, tamque copiosa, ut haud minorem admirationem, quam gratiam, ab omni posteritate inierint. Erant tamen mala mixta bonis. Haec igitur omni cultura fouere, illorum inutiles herbas sarritione quantocius eiicere decuisset. Sed torpida multorum subsequantium saeculorum barbaries Hippocrati ac Galeno magis mancipabat medicos, quam naturae ac veritati. Diu igitur nimisque diu erroribus et opinionibus veterum delusi medici iurisprudentiam simul labe paenitenda contaminarunt, donec, litterarum bonarum studiis reliquis reuiuiscenibus atque in libertatem cogitandi tandem vindicatis, medicina quoque forensis superstitionum ac errorum pristinorum bona parte sensim se exsolueret. Et quid non egregium sponder vterius feruor tot tantorumue ingeniorum vel nostra aetate artem salutarem excolemus? Quid porro non promittit temporum ipsa illa conuersio, qua, non feminae, sed viri, anatomes et luculentissimarum obseruationum lumine acuatibus oculis, introspiciunt arcana mulierum, quae hinc incuriosus thori legitimi vsus, illinc clandestini amoris fallax vafrities, perpetuis alioquin tenebris inuoluere videbatur, ut, in uexatis. e. c. grauiditatis casibus,

B non

non posset non vacillare certitudo medica, anicularum fere integritati, peritiae ac narrationibus, heu quam ficulneis fundamentis! superstruenda. Laetatur merito optimus quisque his scientiae incrementis ac emendationibus iam iam impetratis, impetrandorumue hoc acriorem sentit incitationem, quo minus obstructa prospicitur via ulterius procedendi, quam poterant maiores nostri. Propius propiusque accederet ita quidem ad perfectionem scientiae, nunquam tamen perfectissimam obtinere licebit, vel propterea, quod homo ab homine multis affectionibus mirifice differt, ut alter ad alterum, quoad illas, coniectura admodum incerta, exigatur; quod praeterea violentiarum et facultatum aliarum nocuarum vires inimicas in numerato quasi habere, cumque cuiusvis robore naturae certa ratione conferre, humani ingenii longe transgreditur angustiam.

§. II.

Quemadmodum vero perferendae sunt tricae atque lacunae quaedam studii apollinei, ceteroqui admirabiliter exculti, quas vere habet, siue, ob rerum naturam nimis occultam, siue ob experiendi rarissimam opportunitatem, siue ob intelligentiae humanae imbecillitatem, usque dum lucem maiorem pluribus adhuc obscuris adferet forsitan ventura dies: sic amolien-
dum

dum, et quantum potest extirpandum dedecus illud medicinae forensis, illudue auerfissimum iustitiae impedimentum, quod aliunde prorsus praeter necessitatem irreperens actis criminalibus suffuratur liquidi corporis delicti euidenciam legitimam. Increpamus scilicet relationes medicorum atque chirurgorum negligenter, imperite ac inconcinne factas, ut parum eorum signorum completantur, quae tamen videre et sensibus reperire in subiecto corpore quaestionis licebat, quae, siue sigillatim, siue in concursu cum aliis, declaratura, aut saltem illustratura forent veritatem, falsitatem criminis imputati. Etenim ex talibus ieiunis ac mancis inspicientium medicorum aut secantium chirurgorum testimoniis, saepius ne viri quidem artis salutaris peritissimi inque rebus eiusmodi diiudicandis exercitatissimi quidpiam certi elicere valent. Causidici autem eum, quem susceperunt tuendum, si unquam, tum profecto ad contumacius pernegandum obiecta instruunt, criminisue minus liquidi defensione obiectum iustae ac debita poenae subtrahunt. Quid quod insontes nonnunquam exagitantur insimulatis sceleribus, quae alias probum et accuratum, quod communiter dicitur, visum repertum ex facili fuisset propulsaturum. Inscitiam eorum, quibus negotia ista medico-forensia committuntur, tot malorum featuriginem esse primariam, neque ignorant legum interpretes, neque medici ipsi insitari possunt. Idcirco Summi

quidem Principes benignissimis perinde ac sapientissimis mandatis identidem cautum voluerunt, vt, ad curam rerum medicarum publicam in vrbibus ac prouincijs, viri vere Physici, probatae doctrinae, ac omnium minime in anatomicis rudes admouerentur.

Sed plures laurigeros, paucos est cernere Phoebos.

Inscitiam procul dubio arguit, quando circa casus vulgares, saepius obuios, neque extrema atrocitate sua humanum sensum opprimentes, medicus nescit, quid sibi agendum, et quomodo expediat cognitioni causae satisfacere. Mitiori vero reprehensione dimittendum eum, qui, in causis fori maxime subitis, raris, scelere adspectu horrificis, non omne attigerit punctum, nobiscum facile sentient, quotquot negotiorum forensium ambitum, casuum infinitam varietatem contuentur. Vtique cogitandum, haud prorsus ignorari, quae in subita perturbatione ad mentem non statim occurrunt. Postremo malefactorum iuxta atque sceleratissimorum hominum, qui hinc malignitate ius flectere student, qui illinc socordia res grauissimas leui transmittunt brachio, horum refugit omnino animus mentionem, vtpote monstrorum inter medicos rariorum, quae etiam omnem respuere videntur humanam emendationem, praeterquam vindictae forsannitatem.

§. III.

Lenissimorum hominum negligentiam excitent, ac vafros veritatum medicarum et naturalium venditores, ne ius fasque ab illis inclinetur, quo pondus lucri trahit, contereant Praepotentes rerum publicarum Principes, quorum dextera terroris ac ultionis iusta iaciuntur fulmina. Nos vero lenissimi existemus monitores commendatoresue *attendendorum, quae demonstrare testibus iudicialibus, quae colligere et viso suo reperto inferere oportet administratorem aut directorem sectionis legalis, quoties infanticidii suspicio est.* Particulam hanc Anatomiae forensis exponendam nobis ideo sumimus, quia exercitium eius, prohdolor! exigit saepissime nullis saeculis mitescens matrum praecipue in propriam prolem inmanitas, quia argumentum praeterea amplitudine sua facile sufficit specimini modico, quale procudere instituti praesentis fert ratio, si vel potiora, certioraque deligamus. Primam tamen iniecit eiusmodi tractationis incitationem, quod relationes plurimas medicorum iudicialiter testimonia sua deponentium, super iis, quae viderint, quae repererint in corpusculo infantis anatomico peruestigando, etiam nostra litteris ac omnibus studiis adeo illustri aetate, deprehendebamus plenas rerum invti-

lium, deliramentorum vetustorum, et fere vacuas indiciorum, quibus vel maturitas et vita nuper nati diiudicetur, ne dum mortis genus. Quo vero implicatior saepius res est, iudiciis quamlibet omnibus rite obseruatis, declarare mortis genus, ipsamque adeo vitam post natiuitatem debiliter breuique actam, hoc magis elaborandum, ne quid eorum desit, quae cadauer infantuli obicit inspicienti sectori, vitae impie sibi ereptae tot quasi vindictam efflagitantia vocabula. Huic itaque negotio plenius expediendo, ab auctoribus optimis optima, quae sparsim occurrere, maturitatis, roboris, vitae, mortis signa colligere suscepimus, neglectis falsis, aliisque ambiguae aut fidei, aut dictionis, aut anatomiae subtilissimae absolutissimaeque, quam legalis sectio aegrius admittit. Ne vero gratis adgrauare videamur sectoris iustitiae subseruientis sparram in se grauem, vbiuis rationem adiungemus in paucissima verba contractam, vna monentes, quo vsque valeat quodvis signum. Cautione hic quam maxima opus esse, probe perspeximus. Et quemadmodum vel in casu singulari, cuius singulas condiciones cum singulis conferre datur, non facillimum est, cuiusvis secundarii quasi et debilioris signi vim confirmantem gradibus suis definire certis: ita generatim de quouis constituere, difficillimum omnino est, vt lapsus penes aequos arbitros aliqualem nobis

bis

bis promittere possimus excusationem, si casum forte praeteruiderimus admodum singularem et de regula excipiendum. Operam sane adhibuimus in re sanguinis, quam potuimus, diligentissimam, ne parum, ne nimium significationis tribueremus iudiciis ab anatomico conquirendis. Si quid in vulgus minus notum putauimus, aut controuersis obnoxium proposuimus, testimonia addere idonea non intermissimus quae confirmant sententiam nostram. Praeciendorum ordinem haut alium sectio fert legalis, quam anatomicum, eum nimirum, quo in praecedente scrutinio illibata ac integerrima conseruantur, quae inuestigatione adhuc proxima considerari debent.

§. IIII.

Probe calleamus, extra corpuseculum quoque infantis, plurima sollicitè indaganda superesse, quae a magistratu rite cognita lucem adfundunt certitudini nonnquam obscuriori infanticidii commissi. Quae si sectori, sectionem adgredienti, antea quidem innotuerint, aut innotescere possent, vehementer admonerent eundem, immo compellerent, ut haec vel illa sectionis momenta attentione acuata perlustraret, in minimis etiam circumspectior. Huc pertinent: matris aetas, sanitatis constitutio praecedens partum eundemque subsequens, grauiditas incommodis grauioribus vacua, aut molestior; ani-

mus

mus simplex, aut astutus. Primipara, an puerperii iam prudens, quod olim experta? mammaram habitus, qualis partum praecesserit, qui restiterit? sanguinis fluxus an doloribus partus fuerit iunctus placentaeque praematura solutio? an partus primo quidem sanguine fuerit siccus, placentaque, donec proles prodierit, utero cohaerens manserit? quo tempore secundinae tandem protrusae? quanta tum laticis rubri profusio ingruens vestimenta compleuerit locumque parturae cruentaverit? quem modum fluxus lochialis postmodum tenuerit, quando sanguineus in lacteum ac serosum transferit? subitis ad partum doloribus paritura an fuerit correpta, qui quidem eandem continuo crescente vigore desinuerint ad expulsionem usque proles? quantum temporis spatium his efficacibus ad pariendum laboribus infantum? Stans, sedens, an decumbens excludendum excluderit? an vocem, an motum ediderit ergastulo suo materno liberatus pufio? an funiculus fuerit deligatus nato, et cuius opera, matris, an alius? quo modo? duplici vinctura, altera ad foetum, altera ad placentam pertinente, an modo simplici? integer adhuc placentae et infantulo cohaerens fuerit ligatus, an posteaquam disruptus, aut dissectus iam erat? quam cito hac vinctura infantulo prospectum? an aër ori sufflatus? de qua altitudine eiectus praecipiti forsan partu ceciderit? Quod quoties perhibetur,

betur, toties inspectione ventrali perinaeum lustrandum, cuius dilaceratio in primipara, a foetu maturo, insignis non potest non induci. De praecipitationis locorum etiam dispiciendum, duritia, angulositas, vel acutis prominentiis infestus fuerit, an mollitie appulsus leuissimè? Quamdiu frigori nuper natus fuerit expositus, et calore fouente cum reliqua cura decenti caruerit? num sub integumentis stragulis detento infanti, aut alia ratione, aëris commercium interciderit? quae caeli ac mansionis suae tum temperies exstiterit? quorsum abiectus, et abs quo tempore tandem delituerit? repertus an sanguine vehementer ad corpusculum conspurcatus apparuerit? num illum suum locum, quo inueniebatur, lactice vitali irrigauerit, fune non ligato? cernuo positum inuentus, an corpusculo prorsum curuato, aut potius directo? Magnum enim momentum haemorrhagiae per funem in hoc diuerso corporis statu esse positum, *) proxima opportunitate demonstrabitur. Cuiam aëri ac

*) Petri IDEM obseruat. pag. 21. „ Cum puer nuper exclusus re-
 „ spirare non posset, extensus potuit. Ill. A. V. HALLER
 „ Elem. Physiol. Tom. II. p. 187. „ Ita Umbilicales, grandis-
 „ simae arteriae, ob insignem, quem cum extenso puero in-
 „ tercipiunt anfractum, continuo sanguinem desinunt suppedi-
 „ tare. Quae interim testimonia adduxisse, satis habemus.

ac temperiei patuerit corpusculum, donec examen anatomicum experiebatur? quem asseruationis locum reperi- tus habuerit? an ibidem, ex malignitate forte cuiusdam in matrem, violentiam post sua fata nouam accipere potuerit? Quamquam id ipsum, ex sugillatione iniuriae perpetratae non iuncta, in cadauere nondum putredine valde emollito ac liuido, facile est dissectori diiudicare. Quam breui se sodalium communioni subtractam reddiderit, quam facie ac vestimentis compositam se exhibuerit nouissima puerpera? qualem in consuetis, grauioribus praefertim laboribus, se gesserit? Et quae reliqua. Ex actis quidem criminalibus momentorum adductorum pleraque patefieri, ipsisque articulis inquisitionalibus comprehendi solent, ut tamen nonnulla interdum desiderentur, quorum tum defectu, diiudicatio causae redditur adhuc difficilior, quam forte esset, omnibus eiusmodi indiciis rite collectis. Monere itaque de his iisdem oportebat, quam suis firmare singula rationibus, et concludendi finibus circumscribere, non fuit propositi instituti reliqua moles, quam aggredi rectius ordimur.

§. V.

Haud absque indiciis obseruandis ipsae sunt *secundinae*. Quapropter *easdem, quoties haberi possunt, infra*

leserare diligenter conuenit. Substantia minus aequabilis quoad molliorem, **) si hinc inde in scirrbum indurata, aut concrementis sabulosis aspera, aut hydatidibus vesicularis apparet, non solum partum praematurum, sed etiam obitum embryonis in matrice, inde euenire potuisse, declarat, aliis praesertim concurrentibus adhuc eius rei vestigijs. Suis ceterum placentae naturalis est mollietatis modus, experto notus, verbis tamen minus definiendus. Ultra hunc vero mollescit, quando embryo mortuus diutius in matrice restitit, donec excluderetur. Tuncque ex colore uiuido in liuidum subuividescentem simul transit. Sed similem quoque, in mollietate ac colore naturali mutandis, exferit effectum cum putredine aer extra uterum. Signo igitur plerumque ambiguo, haud refert, pluribus immorari, cum alias et euidentiores habeamus notas embryonis pridem mortui, anteaquam partu edebatur. Orbis placentae in sua superficie uterina et conuexa vel leuiter examinatus dignoscitur statim ex pluribus

**) Quarum ita morbosarum placentarum exempla vidit DOM. PRAESES Berolini, inter praeparata numerosissima, artificiosissima, ac rara Ill. MECKELII, quem Praeceptoris pietate ueneramus. Collegit etiam obseruationes eiusmodi plurimas HALLERVS in comm. ad praell. BOERHAVII Tom. V. parte altera p. 286-289.

his veluti placentulis in vnum corpus compactus. Fit
 vero, vt nonnunquam placentula talis ad marginem
 placentae separator haereat. Fit porro, vt sub initi-
 um, vel per moram partus, indicante id vt plurimum
 haemorrhagia, soluat placenta de utero, aut ex toto,
 aut ea saltem parte, vbi placentula margini placentae
 exili nexu cohaerebat. Quo facto, vasa Umbilicalia de
 placenta ad placentulam emissã non possunt non rumpi,
quoties placentula utero adnata remanserit. Per ruptas
 has vasorum Umbilicalium radices sanguinem suum foetus
 perdere poterit. Quodsi igitur partum haemorrhagia
 fuerit comitata, insolentiusque perrexerit postea, in-
 uento corpufculo foetus exsanguis, *ad hanc causam se-
 dulo est respiciendum.* Namque infanticidii, sanguine
 prolem fune non ligato priuantis certitudo cadit, dicta
 haemorrhagiae perpeffae causa deprehensa. Non qui-
 dem huius loci est prolixè laudare cautionem illam medi-
 corum prudentum, dum, haemorrhagia vteri post par-
 tum effusus faeuente, simulque affligente dolore alicubi
 intra Hypogostrium fixo ac nonnunquam inflammatorio,
 de relicta eiusmodi placentae appendicula cogitant, et, si
 per orificii vterini occlusionem licet, manu perite inmissa,
 extrahendam suadent. Huc tamen pertinet Illustris MEC-
 KELII, quem Dominus PRAESES in arte obstetrica prae-
 ceptorem, manu etiam ductorem sibi sortitum esse, gratu-
 latur

latur, consilium eximium, occasione huius casus, ore tenus datum, quo certi prius reddimur, de tali placentae reliquia, praeterquam, quod puerpera orificii uterini diductione, manusue ingrata contrectatione, frustra defatigatur. *Nimirum placentae marginem circumquaque examinare oportet, an qua parte trunculus quidam vasorum Umbilicalium conspicuae amplitudinis subito definire obseruetur.* Sic enim definire minus solent, sed, vt ex diuisione in ramos sensim minores tandem circa marginem dispareant. Loco tali detecto, vel etiam non deprehenso, *temperate infletur ex funiculo vena, dein utraque arteria Umbilicalis, dum interim placenta aquae immersa detinetur.* Prorumpens bulla circa marginem rupta vasa, placentulamque separatam, demonstrat. Haemorrhagia vero partui iuncta, cum exinanitione vasorum infantuli, placentulam illam, durante partu, fuisse abruptam, indeque sanguinis iacturam concitatam foetui, statuere licebit, nisi funiculus praeterea non ligatus, aut vulnus grandioris vasis, aliunde efficiat dubium iudicium quidem vltimum. Animaduerti denique meretur *de vasis Umbilicalibus placentae, an flaccida, atque inania, quamuis funiculo, qui huic cohaeret, ante eius dissectionem, ligato? an sanguinis coagulo plus minus referta deprehendantur, fune licet non ligato?* Quare isthanc commendemus animaduersionem, commodius,

absque repetitione saltim de funiculo praecipientes statim expediemus.

§. VI.

Proximum est, *chordam Umbilicalem* considerare, qua mediante venosum placentae sanguinem accipit, per unicam communiter venam, foetus, remittitque illuc suum, per duas arterias Umbilicales. Haec tria vasa includuntur laxae vagina membranacea. Vaginae huius laxioris intercapedinem, praeter dicta vasa, complet opus spongiosum cellulosae naturae, spongiosi vero operis cellulas farcit humor magis minusve gelatinosus, maiori vel minori quantitate. Quando hoc obrinet, non solum *gracilis funiculus* est sed etiam *venae praesertim suae rutilum colorem translucere sinit, tuncque sanguineus dicitur.* Quando vero copiosior humor intercipit venae ruborem et crassitiem adauget funis, tunc pinguis vulgo audit. Notetur igitur: *an pinguis*, qualis sub partu, quamuis praecipiti, difficiliter, in sua nempe longitudine media, rumpitur? *an sanguineus?* a quo plus metuitur, ne distrahatur. *Longitudinis dein ratio est habenda, quam notiore mensura, veluti Rhenolandica est, aestimare decet.* Utque recte aestimetur, *pars funis de infantulo pendens addetur illi placentae continuae.* Longitudo chordae maior fauet illaqueando foetui, ac circumuolutionibus circa eius mem-

membra. Duplici hinc premitur periculo. In matrice primo si adstringantur laquei quasi canalium Umbilicalium circumuoluti: elidentur canales arctari suo sanguine, aut sub axillis v. c. compressa, nihil transmittent amplius, circulusue placentam inter ac foetum ita quidem sufflaminabitur; deinde collum circumductus funis iugulat nascenturum sub partu, prout laxum antea laqueum protrusus sibi magis magisque trahendo constringit. *Longior ceterum funis, quam est altitudo de naturalibus parturientis stantis ad pavementum, facile demittit, praeterquam quod discerpatur, foetum praecipiti lapsu effusum. Breuior non item, qui aut diuellitur lapsu, aut placentae secum abreptae, (§. III.) phaenomenis comitatur, rariusue puerperium matri indulget facile et incommodis grauioribus vacuum. Dispiciat sector: an chorda sit vel dissecta, vel praerupta, et quo loco? Praerupti, licet non ligati funiculi minus periculum, haud absque rationibus, censetur, quam si acie ferri fuerit praefectus. Hocque minus adhuc erit funiculi rupti discrimen, quo longius et remotius ab umbilico rupturam passus. Si itaque foetus suum, quo inueniebatur, locum non cruentauerit, si funiculi spongiosum opus sanguinis extrauasari vix quidquam ostenderit, si vasa maiora sanguine haud orbata deprehendantur: ruptura funiculi, quamuis non ligati, atque haemorrhagia inde timenda, gratis suspicaretur*
 mor-

mortis causa. Attentione denique dignum, foetus maturi neque dudum emortui funiculum pinguem, si abruptitur, id amare ad sua extrema, cum ubi placentae implantatur, tum proxime ubi umbilico se innitit. Medio loco esse diuulsum, vix vlla constat certa obseruatione. Marcidus siue flaccidus, similiterque abortiuus ad dilacerationem multo magis, quam sanguineus, in toto suo tractu habilis iudicatur. *Pro marcido vero habemus talem, qui non solum gracilis, sed etiam nullo sanguine pelucente hic illic rutilat, et colore potius lurido liuescente quodammodo viridescit, vasaque continet Umbilicalia exsanguia sanguine nempe fluido.* Cum marcore funiculi, placentae quoque maior mollities, ingratus color, suorumue vasorum inanitas nunquamnon colludit. Et nisi aëris, praesertim calidi, diuturna admissio placentam cum funiculo sic mutauerit, certo cognoscemus inde: alumnus vterinum bono tempore ante natales suos defunctum fuisse. Quod ad ligaturam chordae attinet, notetur: *an omnino deligata fuerit, an decer? quanta funiculi non constricti ab umbilico longitudo? Alteram item eiusdem portionem, quae placentae cohaeret, haud prorsus inutile putamus examinare, an ligatura sit munita, an eius tum vasa sanguinem continent, an euacuata deprehendantur.* Per funem haud obligatum, posse quidem foetam cum sanguine vitam effunde-

fundere, neque tamen semper et necessario effundere; praesertim aëri frigidiori subiectum, et corpusculo in directum expanso, istud, cum optimis medicinae legalis scriptoribus, hic adsciscere suffecerit. Quo posito, per funem contigisse letalem cruoris profusionem, ex depletis demum venis maioribus foetus, certo intelligitur, cuius praeterea vitae in utero dudum amissae nulla apparent signa, nullum vulnus sanguini exhauriendo idoneum. Sic quoque ligatura funiculi, etiamsi inueniatur decenter iniecta, sub conditionibus tamen modo adductis, profluvii per chordam non abolet certitudinem, quoties corpusculum exsanguie de haemorrhagia perpessa testatur, quandoquidem enecti iam corpusculi chordae astute vinculum concinnari postmodum potuit. *Ipsam praesecti ac ligati funiculi extremum, nisi admodum fuerit curtum, proficuas habet observationes.* Primo itaque praesecti funis extremum, quoad opus suum cellulosum, est inspiciendum, quod cruore si animadvertatur inundatum, declarat, aut prius dissectam fuisse chordam, ac deinceps vinculo constrictam, aut vinculum minus decenter esse circumiectum, inundatio enim talis cruenta alioquin euenire nulla potuisset. Absit, ut propositionem inuertas. *Tum chordae vasa, quae ultra ligaturam adhuc in extremo sine supersunt, attentionem merentur. Si coagulo sanguinis plena haec vasa, inde concludimus, foetum*

D

vita

vita excessisse, aut dum vtero gestabatur adhuc tranquillo, aut sub partu protracto. Namque foetus recenter nati ac viui vasa Umbilicalia cum sine, praeter notabilem cunctationem, discissa sanguinem illico fluxilem expellunt, seque exinaniunt, grumis vix vllis relictis. Tantumque tribuit huic signo Dom. PRAESES, vt, cum in nupera foetus oblato dissectione conspiceret, ligaturam ultra, grumis sanguineis farta ac plena vasa Umbilicalia, nullis dubitaret, reliquis etiam obseruandis nondum lustratis, pronunciare, foetum praesentem post sua fata demum esse natum. Similis conclusio de iisdem etiam vasibus, quae ex portione funiculi placentali secundinas percurrunt, valebit, quando coaguli grumos conspicuos ad aliquam sui plenitudinem ostendunt, nullo tamen vinculo constricta. Absit etiam hic propositionis inuersio, quia sanguis alius atque alius ad coagulum diuersimode pronus. Neque *nodosus* tandem *funis* silentio plane praetereundus erit. Nodosi nomine talis insignitur, qui minus sibiimet simili et spirali suorum vasorum tractu, alicubi in tuber inaequabile abit. Rarissimum ac non nisi in chorda enormiter longa occurrens vitium autumamus, vt *verus ipsi innectatur nodus*, qualem quidem Smellie delineatum *) dedit, Eiusmodi forte nodo veriore
 prae-

*) Tabula XXIX, suarum Tabularum anatomicarum de vtero grauido.

praesente, intellectu haud difficile, istum ita firmiter constringi posse per tractionem funis, quando nasciturus propius propiusque ad limen vitae aëreae appellitur, ut, per partum protractum, ex circuli sanguinei sic constricto itinere, in magnum vitae discrimen adducatur. Plerumque autem nodosi funiculi aberratio nihil aliud est, quam, quod *vasa Umbilicalia ordinatius tortilem suum tractum relinquunt ac in capreolos quasi extravagantes luxuriantur.* Quae nodi species arteriam complicatam in capreolum multo longiorem reddit, quam portio alias permitteret funiculi ad ymbilicum relicta. In longiori vero arteria, sanguis, per aëris frigidioris contactum coagulatus, angustatione item arteriae impeditus, citius haemorrhagiae, per non obligatam chordam metuendae, obicem ponet. Inquirat itaque sector, *cuius naturae sit nodus forte praesens.*

§. VII.

Accedimus iam ad corpusculum infantis ipsum. Tanta vero obseruabilium turba obrui nosmet sentimus, quae aptam partitionem pensi amplioris fieri debere, monet, cuius beneficio, expeditius per singula eundo, totum denique, quoad vires et scriptionis limites sinunt, emetiamur. Praecerpere igitur maturitatis signa, visum, cuius defectu, veluti omissione potius curae decenter foventis, tenerum nimis vitae incertae flamen latenter ab-

sumpitur, quam violentia commissa, nouae in lucem adu-
 nae certioris vitae stabilita suo robore vsura eripitur.
 Vitae dein post natiuitatem superstitis certitudinem, cum
 mortis genere, prosequemur, Memores tamen in iis-
 dem tradendis semper erimus, nos non promississe medi-
 cinae forensis ad illa diiudicanda systema, sed regulas
 per anatomen eruendorum ac ministrandorum indi-
 ciorum, ex quibus quaestio, de vita et mortis genere, se-
 cundum medicinae forensis principia, decidatur. Haec
 vero indicia exhibent vel corpusculi conditio vniuersa,
 vel violentiarum hic ibi reperta vestigia, vel conforma-
 tionis vitia externa, vel peculiare interiorum viscerum
 ac singularium corporis regionum affectiones. Collum
 itaque, iubente sic ordine anatomico, sigillatim per-
 scrutabimur, dein pectus, tunc abdomen, denique
 caput.

§. VIII.

Foetum intra vterum facilius calore matris suae, intra
 96 fere gradus Thermometri Fahrenheitiani aequabili-
 ter consistente, foueri, quam aëris atmosphaerici vicissi-
 tudines, absque noxio refrigerio, perferre, eundem
 porro sanguine, quem, cordis ac arteriam suarum viribus
 sibi inquilinis, ex placentae succis, ipse sibi parat, facilius
 nutrir, quam crudiore matris lacte, eundem denique faci-
 lius

lius a respirationis labore feriari, quam 30000 respirationibus intra 24 horarum tempus defungi, istud, vel ex leuissima virium ad suos effectus aestimatione, iuxta perspectissima statim perspicitur. Exinde etiam aequae pronae consecutione efficitur, foetum vitae facilioris tandem praesidiis indigere, donec, cum augmento corporis, tantum virium ac roboris indeptus, ut calorem sibimet conferuare, lucem, ac aëris sonos perferre, respirationibus tot ciendis sufficere, lac fugere, deglutire, concipere, in sanguinem mutare, faecesque residuas rite expellere valeat. Qui ad haec vitae ducendae ac sustentandae munia validus euasit foetus, eum maturum dicere sœuimus. Quaeritur: quor grauiditatis mensibus maturitatem illam consequatur, quibus signis cognoscatur. Si let iam ratio, quemadmodum in praeuidendis naturae singulariter definitis effectibus, nisi ab experientia prima coniecturae ac vltioris ratiocinii fundamenta prius accepit, quantumvis sibi confisa, perpetuum tenere silentium, necesse habet, aut nugari periclitatur. Adorandus vitae nostrae amator, Deus, post noni mensis solaris finem, longe plurimos mortales in lucem prodire iubet. Eumue partus terminum maturitatis necessariae praesidium simul nobis afferre, promittit illico sapientia benignitasque Summi naturae legum Machinatoris. Videmus etiam, qui hac gestationis aetate pronascuntur, eorum maxi-

mam partem non solum edurare difficilius nouae vitae stadium, sed etiam, sine artis blandimentis, ac curae fouentis exquisitissimo moderamine, superstites esse. Hebdomade itaque 39 vel 40 maturus fit homuncio, minusue vitae ducendae blandimenta, ab arte concinnanda, sibi deponcit. Vt propius huic maturitatis culmini adpropinquauit, intraque noni minimum mensis solaris tempus *) frutum natiuitatis viuis traiecit, respirationemue inchoauit, hoc plus spei supperentium eousque virium ostendit, quibus, accedente, primis saltim diebus, sollicita caloris et alimenti applicatione, debilitatem primam superer, ac tandem confirmator vitam protrahat. Quo vero a nono mense plus recedit, hoc minus rariusue blandiens fouensque quam maxime cura vitae tenerae stamini conseruando sufficit, vt Roedererus, harum rerum arbiter grauissimus: „*vitalem esse*, pronuciet, **) „*octimesterem, immo septimesterem*, idest, viuum quidem „*pronasci, aliquamdiu etiam superesse, non manere tamen su-* „*perstitem*, sed breui deponere animam. Quando igitur pauperulae matres, improuiso praesertim partu correptae, cum ipsae nesciunt exquisita artis fomenta blandi-

men-

*) ROEDERERI *Elementa artis obstetriciae*. §. 219. „Ante nonum mensem foetus maturus censensus non est.

**) L. c. §. 716 et 717.

mentaque, nec a sodalibus, aequè imperitis, facile edocentur, tum, si callerent artificia fouentia, indigentiam tamen subitaeque opis adeo festinandae imparabile subsidium facile excusant: sua debilitate, nullo admisso crimine, interiisse nono mense inferiores partus, fore censentur, nisi aperta violentiae signa aliter sentire iubeant, veluti vulnus periculosum, fugillationes, ossa fracta, praecipue cranii, suffocationis indicia, corpusculum exsangue, simulque mortis, intra utrum ex defectu alimentum conflatae, notis destitutum. Praecipuum itaque nobis, qui notas infanticidii, per sectionem, plenius cognoscendi, tradendas habemus, tractationis nostrae obiectum manet partus maturus, ni in initio decimi, currente tamen nono mense solari, exclusus. Ille quidem a matre sana ac vegeta, partu etiam naturali ac facili redditus luci, maxime quando respirauit, parricidio interemptus, non sine maiori veri similitudine, suspicatur. Hinc est, quod Nemesius CAROLINA partum praesertim torosum, qui articulis ad motum muscularem rite obfirmatis, *ein Gliedmässig Kind*, vindicandum iubeat.

§. IX.

Neruosae adeo significationis lectissimo torosi foetus vocabulo sapienter utitur Constitutio illa Aurea,

vt non solum, quid fieri debeat, inde intelligatur, sed maturitatis simul nota insigniatur deposcens vindictam homulus. Et poterunt omnino, *ex toroso corporis habitu*, vtplurimum maturitatem vel primo agnoscere ad spectu, quiqui puerperis inseruire, recenterque natos magnitudine ac plenitudine varios oculis vsurpare sueuerunt. Quid vero, si sectori Physico ea experientiae pars forte defuerit? Temere tunc ipsi creditur. Operae proin pretium facit sector, qui alia immaturitatis signa adfuisse, vel abfuisse, sigillatim testatur. Qui multis aetatulae parasangis inter se distant foetus, nouimestrem e. g. a semestri internoscere, cuiuis in procliuui. Octimestrem autem, sola magnitudine et plenitudine, a nouimestri distinguere, haud semper facillimum erit. *Rubor itaque cutis*, quando praesens, immaturitatis signum annotari meretur. Embryones primorum mensium pallent, corpore lympa magis, quam sanguine adimpleto. Aucto dein cordis ac arteriarum robore, plus laticis purpurei sensim elaboratur, vt vltimis mensibus muscoli suum honorem rubrum induant, ipsaque cutis rutilet, laetius etiam, quam artificiosus fucus, quem floridi coloris affectatrices feminae genis affricant. Cum perfecta iterum maturitate, alia corporis pars, post aliam, phoeniceum illum habitum sensim exiit. *Vltimae roseum retinent colorem, cum facie, manuum volae*

las, pedum plantae, scrotum, mammarum papillae. Loco ruboris nonnunquam liuent. Liuere credimus immaturos eos, qui dudum ante natales, morte minus lenta, nec ob deficiens nutrimentum subrepente, viuere defierant, aut quos sanguine plepos donec examini legali subiiciebantur, alluens aër putredine iamiam vitiauit. Obseruationibus tamen sententiam hanc nostram nondum vidimus confirmatam, ipsi ergo nos fidem plenissimam coniecturae verisimili interim denegamus. Hoc vero magis ambiguum manet signum, quia foetus maturi, qui in partu denati difficili, liuere etiam solent. *Ex merito, ac circa nasum praecipue, tubercula sebacea, velut colliculi albicantes, immaturo foerui affatim protuberant.* Decantatum alias immaturitatis signum, a defectu vnguium, capillorumue, sumtum, exulare encomia medica, mallemus, quum Egregii harum rerum testes in semestri iam foetu, vngues cum capillis, quamuis argenteolis et singulariter splendentibus, deprehenderint. Cutis potius notamus *laxam mobilitatem super suas carnes et ossa.* *Quam ponderosum infantis sit corpusculum lance explorandum, et ad pondus vbiuis magis commune, quale medicum, ratio inuenta redigenda.* Vtilissimo sane instituto Vir maioribus artis salutaris, quae ab ipso expectare licebat, commodis praematura morte surreptus, Roederus

rerus, u3 partus catalogo comprehendit, *) diligenter notatis, primo conceptionis, inde partus temporibus, certis ut fieri potuit proximis, notatis porro cuiusuis pondere, ac in ultimis obseruationibus, longitudine corporis porrecti. Ex tot naturae exemplis igitur discimus, rarissimas fore exceptiones contra inductiones inde formatas sequentes. **) „ *Infans, qui aequat pondere, vel superat sex libras, maturus censendus.* ***) *Immaturo foetus proprium est pondus, quintam libram non excedens.* Inter quintam vero ac sextam libram medii, immaturitatis diiudicationem inde ambiguam, ex aliis signis demum certiozem fortiuntur. *) „ *Quae infantis in directum protensi longitudo pedem cum nouem pollicibus excedit,* ad maturi partus periodum pertinere uidentur, quod istum longitudinis excessum in immaturis nunquam obseruauimus „ *Longitudo autem, quae pede cum dimidio minor est,* indicare immaturum infantem uidentur. „ Quoniam minor in mensura longitudinis, quam pondere maturorum et immaturorum, differentia inuenitur, hoc exactius infantuli longitudinem ini-

re

*) In *Dissertatione de temporum in grauiditate et partu aestimatione.* Respondente S. F. G. DIEFZ 1757.

**) l. c. §. XIV. N. 1.

***) *ibid.* N. 3.

*) *ibid.* N. 4.

re, et ad mensuram vulgo notam, qualis Rhenolandica est, exprimere decet. Nuperus infantulus, roseo faciei ac scroti colore aliquantum immaturitatis adhuc habens, intraque 35 et 36 hebdomadem aestimatus, pondere ffr. Helmstad. VI. ℥xi, siue ffr. VIII. medicas ℥xi, longitudine pedem cum 7½. pollicibus mensurae Rhenolandicae Domino PRAESIDI exhibuit. Haud nescimus, Osteogeniam foetus multum significationis habere ad aetatulam diiudicandam, sed repetitis experimentis, hisque eo respectu certis, quod conceptionis tempus neque matrem sefellerit, neque mater sectorem fallere voluerit, adhuc opus, donec Osteogeniae plus possit confidi, quam signis maturitatis adductis. De reliquo scientiam in anatomicis adeo exactam desiderat, qualem a plerisque sic dictis Physicis, sectionem legalem obeuntibus, frustra expectes.

§. X.

Ad affectiones corpusculi vniuersales, aut in superficie eiusdem comparentes, quod attinet, cum medicinae legalis scriptoribus, *rigoris emortualis* animaduersionem primo tradendam putauimus. Obriget exanimus homo. Qui sanguinis profusione, aut cum conuulsionibus interierat, intensioris rigoris contumaciam obiiicit. Rigent denique fortius, qui a morte subito refrigescunt

scant frigore. Minus e contrario rigidos deprehenderis, quos tepor aestatis, aut straguli aliquamdiu defuncto concessus calor lentius ac sensim frigesieri finit. Indidem intelligitur, quare infantulus, qui magis riget, aut per breui ante natales, aut viuus adeo natus obiisse, aliqua cum veri specie, credatur, quare infantulus flexilior ante natiuitatem viuere desiisse putetur. Sed parum sidimus rigori, ex tot causis variabili. Sit signum iuuans confirmans. Soli hoc minus tribuitur, quo peritior talium rerum testis requiritur, quae Semioticen, vocula magis et minus, obscuram, neque satis certam mensuram habent. *Colorem, cum totius corporis, tam singularum partium singularum, silentio male transmitteremus.* Pallent abortus minores, et si qui foetus ex nutritionis defectu languida morte interierunt. De rubro ac liuido colore, tanquam immaturitatis signo, superius diximus. *Liure* vero ceteroqui potest foetus, ex alia quacunque causa sanguinem alicubi accumulante, siue caput foetus in angusta pelui diu incuneatum, siue ostibus appulsum, siue oris vterini corona durius diutiusque comprehensum, affligatur; siue cernuo posito defuncti quanquam infantis caput diu versus infimum dependerit locum, quemadmodum adultorum etiam cadauerum sanguine plenorum terga liuore foedantur, humoribus inum locum proprio pondere affectantibus; siue rudius violentiusque compingantur, quas

quassentur, contundantur, premantur, allidantur, confringantur eius quaecunque membra, *sicuti funiculus collum ar-
Etis illaqueans liuidans imprimit zonam.* Nobile omnino
magnum ac firmum *sugillationum hic ibi singularium* est si-
gnum, quo de vita post natiuitatem acta certi reddimur, eti-
amsi respirationis confirmatione careamus. In partu enim
facillimo clam parientium nihil plerumque, vide §. XX. eius-
modi violentiae sugillantis ad infantem peruenire potest,
excepto tumore aliquali proxime et pone fontanellam, oris
vterini comprehendente corona excitato. Effugium
tunc superest vnicum infanticidis, vt, praecipiti effu-
sione infantem sugillatum, perhibeant. Nisi itaque
ab immaturitate, a pondere fluidorum, statim liuo-
ris insons causa agnoscatur, liuorque magis aequa-
bilis late cutem solam occupet, absque sanguinis suffusio-
ne subter cutem, quod partibus, sanguine plenis, intra
vel extra vterum extinctis, haud infrequenter, accide-
re, iam diximus: *non solum retegenda cutis, sed mu-
sculorum quoque eius loci strata post strata dimouenda,
vt confiet, quousque, et quaenam partes nobiliores, ac
quo gradu, durius habitae, ac effuso sanguine sugillatae.*
*Idem, quod sugillatio, exigit tumor praeternaturalis cuius-
cuius indolis apparens.* Contra opinionem vulgarem obi-
ter monere refert, non semper liuere facie foetus, qui-
bus, aut os vteri, aut funiculus circumductus collum

constrinxit, *) etiam ad enecationem. *Sugillationum etiam si liuor initio ex colore rubido aut atro caeruleuscat, sicque faciliorem diagnofin habeat, ab maculis putridis, quae sub-uiride quoddam fibi admixtum ostendunt, progressu tamen putredinis nullo certo discrimine inter fe distinguuntur, nisi forte locus decolor molliter tumeat, collectivae tabi collu-riem manifestet inueftigatori.* Surripit igitur vel propterea putredo insignior sectionis legalis emolumentum de-tergendae vitae partus post natiuitatem, cognoscenduae mortis generis. Ossium saltim fractorum et vulneris acie inflicti vestigia putredine non delentur. Sed potest etiam mortuo ac putrido infanti vulnus infligi, quod sectorem omnia circumspicere monet, vt tale cognoscatur. Infans vero, qui manifestas putredinis notas, in lucem haud diffi-culter leniterque progressus, secum iam affert, ante natales vita excessisse, certo scitur, quanquam nulla e contrario valeat conclusio ad vitam ex putredinis absentia. *Notetur itaque, an cuticula ex facili de cute secesserit, abdomen an solum liuore foedum, an totum corpusculum intensiori putre-dine maceratum ad mollitiem cultro inhabilem. An Meconio corpus apparuerit conspurcatum,* mentionem facere in testimonio denique suo, ne medicus intermitrat, diligen-tiae suae et accurationis documentum additurus, licet vi-tae ac mortis dubium vehementer signum.

*) ROEDERERI *sutura de suffocatis* §. 4.

§. XI.

Quodsi *vulnus* alicubi affuerit: eius *simplicitas*, vel *composita indoles*, *longitudo* item, ac *directio* tam *longitudinis*, quam *profunditatis* *sollenter* indagentur. Utque certius de *laesionis* periculo constitui queat, nolit *grauari* *feetor*, *cute* *resecta*, *musculum* *post* *musculum*, *ut* *artis* *est*, *separando*, *ad* *neruos* *et* *vasa* *maiora* *oculos* *intendere*, *suo* *nomine* *proprio*, *dummodo* *scirit*, *quoduis* *insignire*, *et* *ad* *maior* *rei* *confirmationem*, *ortum* *vasis* *et* *nerui* *laesi*, *cum* *decurfu*, *si* *non* *toto*, *ex* *parte* *tamen* *ad* *probandum* *sufficiente*, *describere*. *E* *longinquo* *vulneris* *praeparationem* *deducat* *ad* *vulnus*. Sic enim *facilitati* *simul* *praeparationis*, atque *certitudini* *designatorum* *optime* *consultitur*. Neque *causidicus* *aciem* *cultri* *anatomici* *accusare* *poterit*, quasi *laedendo* *amplius*, *quae* *laesa* *non* *erant*, *vulneris* *periculum* *temere* *aggrauauerit*. *Stigmata*, *acus* *compunctio* *ni* *similia*, *eandem* *sibi* *deposcunt* *ab* *anatomico* *sollicitudinem*, *ut* *sciatur*, *quam* *alte*, *ad* *quas* *partes*, *acus* *adacta*. *Fon* *tanellam*, *et* *coarticulationem* *capitis* *cum* *vertebris* *colli* *ut* *plurimum* *versuta* *improbitas* *sibi* *deligit*. *Ad* *quae* *proin* *loca* *attentione* *praecipua* *oculos* *figere* *debet*. *Monstrum* *si* *forte* *partus* *fuerit*: *in* *quantum* *a* *decete* *hominis* *forma* *recedat*, *omni* *data* *opera* *describendum*, *maxima* *tamen* *debetur* *tum* *attentio* *encephalo* *cum* *organis* *sensoriis*, *de* *quibus*

bus in encomium sectionis referat, qualia haec sensoria deprehenderit. Dispiciat: an natus imperforatus ad os, nares, anum, vaginam, urethram, anque aliud quidpiam morbidi aut vitiosi extus compareat.

§. XII.

Corpusculo in vniuersum a calce ad verticem considerato: singularum tandem eiusdem regionum animaduersiones peculiare adhuc restant. Non videmus, quid impediatur, quo minus ab collo exordiamur. Si nihil sic delinquitur, opportunius capitis considerationem fini reseruamus, quandoquidem cerebri disflua illuue manus administratoris ac corpusculum aequo citius inquinarentur, cum aliquo reliquae sectionis taedio gratis accumulato. Circumspiciat igitur in collo Physicus sectioni praefectus de *zona liuida*, seu funiculi circumducti vestigio. *Nucham praesertim examinet, quam appetunt acui infanticidae. Capitis dein circumuolutionem tentet, an mentum multum ultra humeros reuolui patiatur.* Infantes, quemadmodum reliquorum artuum, sic capitis laxiores quidem motus terminos habent, neque tamen eo usque indulgentes, ut faciem pollis sine vi ad dorsi auersissima obuertere. Succedente tamen eiusmodi extrauagante circumuolutione, gula, quod dicitur, obtorta, misellus interemptus esse, merito suspicatur. *Operae tum pretium est,*

est, detegere cute musculos, et earum carnes ad vertebrae usque lustrare, quae aut disruptae, aut sugillatae, altero certe in latere, deprehenduntur. Vertebrarum, secundae praefertim, tertiae, ac quartae, etiam quintae inter se commissurae veniunt examinandae, si forte fractae, luxatae, suis ligamentis hac illac dissolutae compareant. Dumque suo tempore ad capitis peruestigationem devenitur, ne praetermittatur, accurate medullam Spinalem contueri, an sanguine effuso inundata, an nervi inde egredientes Cervicales cum Accessoriis abrupti. De reliquo vasa colli maiora, vena maxime Iugularis Interna, quoad plenitudinem suam, quantum sanguinis habeant, adverti merentur, quod, dissecto Sternomastoideo, et dein vel scalpelli manubrio repressis carnibus vicinis, statim sub oculos cadit. Ultima in collo et vtilissima contemplatio est Asperae arteriae. Haec igitur demudetur, subque larynge per longitudinem aperiatur, ut in conspectum prodeat, si quid singulare in se concludat. Si aqua efflueret pura, si coeno referta, in aqua, in coeno suffocatum infantulum, certo sic nosceretur, quoniam mortuus infans aquae aut coeno quamvis diutissime ac alte immersus*) nihil eius in pectus recipit. Si vero nihil effluit, suffocationis ideo suspicio non statim aboleretur, quando suffocatos nonnullos aquam,

*) ROEDERERI obseruat. medicar. satira de suffocatis. §. 15.

aut coenum non attraxisse, **) aequae certis constitit observationibus. Si porro thrombus mucido viscidus ex Aspera protraheretur, qualem in nupero infantulo Dominus PRAESES deprehendebat, non est, ut aliam mortis causam circumspeciamus, similiter ubi Bronchus liquoris multum continet. Si sanguis, aut alius viscidulus, simulque spumofus prorumperet humor, vixisse testaretur infantem, et oppressa respiratione mortuum, nisi putredinis signa mitigent illud indicium. Ergone matres parricidae semper opprimunt animam ex se nati? Visum fere ita medicorum ipsis antistibus. Etenim vix, aiebant, verisimilitudinem habere, ut, ex sana matre, partu facili, prognatus, postquam respirationi primae ciendae se parem ostendit, infirmitate sua pereat, veri similis eidem violentia opprimente respirationem interceptam desuisse. Quodsi, ob illam, ex spuma comparante, verisimilitudinem, iudici existerent modo suasores, ut suspectam matrem quaestionis seuerioris ostentatione terreret: argumenti illius dignitati abunde satisfactum, cederemus, quod omnino parum est, ut, pro causa respirationem opprimente, mater simpliciter habeatur. Meminisse par est, quam procliuēs ad Epilepsiam sint tenelli partus. Eadem vero generare spumam, scimus, quae ipsa illa Bronchi spuma aeris inspirationem vltiorem denique incipere

**) ROEDERERI observationibus de submersis aqua §. I. II et III

capere, quemadmodum Epilepsia per se, aliis pluribus modis, natam interimere, potest, citra omnem matris culpam. Non audire denique nefas adeo esset audiendum imprimis Roedererum, facti *) luculentissimum testem: quod nati respirare demum coeperint partus, eiecta, ex Aspera arteria, humore, pulmones inundante. Eiusmodi etiam puerulum, per horae quadrantem, abdomen atque thoracem prius non mouitantes, notabili mucii copia dein eliminata, spiritum quidem debilem roncho subfortiorum magis ceptare, quam ducere, post duodecim a partu horas denique extinctum, extincti vero Tracheam cum pulmonibus spuma viscidula refertam, obseruauit. Humor itaque abundans in pulmonibus plenam impedire potest respirationem, spumam generare, generata tandem viam aëris intercludere, natum suffocare. Et quidquid tandem spumam apparentem in Broncho significare concessimus hactenus, nihil tamen significationis retinet, in foetu putredine intensiore vitiatum, quoniam pulmonis, neque per respirationem, neque per aëris sufflationem, mutati Bronchus, ex sola putredine, DOMINO PRAESIDI spumulam exhibuit.

§. XIII.

*) in obseruatt. medicarum de suffocatis satira §. VII. XI et XIII.
N. 3 et 6.

§. XIII.

Circa pectus quae sectorem exsequi oporteat, iam praecipere, ordo noster iubet. Vehementer vero veremur, ne gratis id facere illis videamur, qui Hebenstreitii *) plenam elegantemque eius officii institutionem norunt. *Cutem igitur, carnesque pectoris desuper a claviculae commissura cum Sterno utrinque sic incidimus, ut locum sequamur, ubi cartilagine cum suis quaeque costis ossis confluunt. Cautè tunc cartilago una atque altera incidenda, ne acies cultri temere excurrens contentum thoracicum laedat. Impetrato foramini digitus inseratur, crates costarum eleuetur, ac superimmissa forfice, costae omnes, quamlate cauum thoracis sepiunt, atque Diaphragma sibi adnatum habent, discindantur. Claviculas cum costa prima, cultro iterum in manum sumto, de Sterno liberare, expeditum magis putamus. Effluet forsitan humidum thoracicum; quod quale, quantumque fuerit, notamus. Pulmones, si adhaeserint Pleurae, digito admoto degluberemus, mentione eius quoque rei facta in encomio medico. Pulmonum situs nunc, praeter mutationis inductae metum, optime animadvertitur, an cauum pectoris bene repleant, et Pericardii posteriora contigui amplectantur, an potius pone cor ad tergum reueluti iaceant ac spatium suum minus consereant, quandoquidem hoc pulmonibus propria affectio, qui aëre nondum,*

*) Anthropologia forensis p. 416

aut

aut insufficienter diffenti. *Vt dein Sternum remoueat, Mediastinum Anterius, pressum ipsum Sternum cultro sequentes, dissecamus, quo modo optime cauemus Thymi aut venae Cavae Superioris intempesiva vulnera. Sternum sic de Mediastino liberatum, in confinio adhaerentis Diaphragmatis percussis forfice costarum cartilaginibus, omnino tollimus. Thymum postea nullo vulnere perfringendum Mediastino eximere, illaesa Cava, illaesis Sublauriis, colorem eius annotare et aquae immittere, suademus, quae experimento pulmonali parata habetur. An natet, tanquam putredinis signum, an mergatur, tanquam confirmans vtiliter momentum, notamus, certae vitae post partum, quoties pulmones in alto soli persistunt. De Pericardio referimus in nostrum encomium intensiorem ruborem forsitan praesentem, velut effectum solemnem lentae suffocationis, aut sanguinis, ex quacunque alia causa, in pectus abundantius congesti. Eandem animaduersionem habet liquor Pericardii, quando in maturo foetu, loturae carnis specie rubet. Plenitudinem postea vasorum cordis maiorum ipsiusque cordis conuenimus. Rescindimus in collo Cavae Superioris ramos, arterias Carotides, Sublaurias utriusque lateris, Cavam similiter Inferiorem. Spongia ampliori, siue pluribus, ex aqua mollitis, diligenter expressis, lance antea explorandis, utimur, pro abstergendo inbibendoque sanguine, non solum thoracico, sed eo omni, quem profundimus, tres ventres corporis sic*

*ditos perscrutando. Confilii rationem fini dissertationis referuamus. Dein Trachea cum Caua Superiore, et Aortae Adscendentibus ramis, leuatis, Mediastino Posteriori per-
 scisso, amputata Aorta Descendente, dissecto super Diaphragma Oesophago, pulmones cum corde eximimus cauo thoracico. Ablutis, qui forte cruentati, iisdem et corde, pulmonum discipimus colorem. Albus, parum rutilus deficientis sanguinis testis. Lacte roseum inducit aër vesiculas pulmonales expandens. Nullo autem aëre rarefactorum pulmonum aspectus obscure rubens, qualis cinnabaris sublimati frusti, non spongiosus, lineis tamen distinctus e fusco nigris, quibus circumscribuntur acini substantiae pulmonis. Diligentius vero tota pulmonum superficies, quoad colorem, iustranda, notatis primo, si quae se hic ibi offerant, obscurius rubidis sedibus, vrpote ecchymomatibus sanguineis, quae aqua submersis *) non solum familiares, sed in vniuersum significant ad expansos aëre pulmones effuse congestum sanguinem. Notata similiter laete minime particula, quae forte in pullo, ac rubido reliquo pulmone distinguitur, imperfectae respirationis vestigio, cuius vi aër nondum totum pulmonem pervadere, sed lobulum saltim inflare valuit. Notato denique loco duriore, scirrhofo, crudi tuberculi specie, si tactu contrectante talem in foetu*

*) ROEDERERI obseruatt. de submersis aqua §. IV. N. V.

foetu deprehendere cuiquam contigerit. Quo separatim exsecuto, pulmo reliquis merfionis, aut natatus fida nobis phaenomena exhibebit, et suspicaci dubitationi Summi Viri b. m. HEISTERI sic erit satisfactum. Pulmones dein inuersos, ut Bronchus liber dependeat, digitis per aliquot minuta suspendere suademus, maxime, quando ex Aspera quidpiam effluere vidimus, ad cognoscendum, quantum eius ipsa forte pulmonum substantia contineat, quoniam pulmonibus ita fluido quocunque plenis *) inspiratio aut prorsus cohibita, aut imperfecta, cum spuma necante, non potuit non fieri, in foetu, quamuis viuento nato sed ope destituto. Ad cruoris postremo consistentiam attendendum, qui pertuso Atrio Sinistro de venis Pulmonalibus exiit. Niger ac coagulatus cum eiusmodi stigmatibus, an confirmans indicium fumi sulphuris, quo suffocante mors pusioni concitata? Problema esto, donec certas quis afferat obseruationes.

§. XIV.

Celebre pulmonum experimentum iam nunc tradere nisi nobis imponeret instituti quaedam necessitas: absolutissimis circa eam rem vel Praestantissimi **) Hebenstreitii praes-

*) Urgente id IOH. ZELLERO in Dissert. *Infanticidas non absoluit, nec respirationem foetus in utero tollit pulmonum infantis in aqua subsidentia.* Tubing. 1691.

**) *Anthropologiae forensis* p. 411. 412.

praeceptis, non solum quibus Physicus sectioni praefectus
viam tutam exploratamque ingredi posset, sed etiam nos
lectorem huc transmittere malle. Breuissimis tamen
hanc etiam telae partem pertexere tenemur. Aqua, in qua
pulmonum respiratione generatam raritatem exploramus,
suas sibi requirit cautiones. *Aqua praefertur fluuiialis pu-*
teali, ex circumspectione magis Physicorum quorundam
serupulosiori, quam cum vero experimenti discrimine, ef-
fectum explorandum frustrante. Sunt item, qui non in
vnda solum frigida, *sed etiam tepida, omnium minime au-*
tem calidiore, utpote carnes quasuis teneras crispante, pul-
mones experiri iubent. Eatenus utile consilium, quate-
nus acinus vel lobulus pulmonalis, imperfecta inspiratio-
ne miniaceus factus, reliquo pulmone non muta-
to, *quatenus idem ille lobulus, quocumque diuerso positu*
aquae impositus, etiamsi pulmo lentius mergatur, supre-
rum initio locum quasi enando tenet, dein similiter su-
periora respicit mergendo, quatenus, puta, talis lobulus,
ut aëre paulum rarefactus, aqua tepida melius dignosci
potest. Ad aquae necessariam quantitatem quod attinet,
caueat medicus de secto cadauere renunciare, ne repro-
ba ista utatur formula, *sufficientem aquae quantitatem se*
experimento impendisse. Caussidici alias maligno pecti-
ne misere carpitur, corporisue delicti liquida certitudo
nonnunquam ad incertitudinem ferme detruditur. *Capa-*
cita-

citatem potius vasis, quoad diametrum, quoad profunditatem, disertis mensurae numeris exponat, et quousque descriptum vas aqua fuerit repletum. Quo profundius descendere pulmones videmus, hoc melius stat experimenti fides. Huic ita quidem procuratae aquae, cum corde, maximam partem suo sanguine orbato, integer pulmo non iniicitur, sed moderata manu imponatur. Notetur: an totus pulmo supernatans persistat? an mergatur lente, particula aliqua forte eius tum affectante supera? an subito ad fundum descenderit? Quando totus pulmo cum corde supernat, minus quidem necesse esset, neque tamen in re tam ardua superuacaneum omnino censuerunt summi medicinae legalis dictatores, ut, separato corde, immissio pulmonis in aquam iterum, et adhibita modo commendata attentione fieret. Multo vero magis experimento iterato, absque corde, opus, si lentior ad fundum descensus fuerit, maxime, si quae particula superiora affectarit, ut adeo tunc tepidam aquam adhiberi suaderemus, pro facilius cognoscenda imperfectiori respiratione. Iuuerit praeterea, alio atque alio positu, alia atque alia parte, modo dextra, modo sinistra, modo suprema, modo infima, pulmones aquae committere, atque obseruare: an quadam constantia singularis pars mergendo superiora respiciat? Ad quam tandem detectam maior sollicitudo adiicienda, ut colore miniaceo, leuitate praecipua, inspirationis vim expertus lobulus cognoscatur plenius natatu.

G

Quo

Quo tandem omnis dubitatio eripatur ad contradicendum obstinatis, malae, aut dubiae causae patronis, *frustatim forfice concidantur pulmones, ea diligentia, qua, feirrhosa a reliquo molliore, laetius mimiacea a pullo, superiora affectans inter mergendum particula separatim a citius submergente pulmone refecetur. Omnia dein frustula aquae imponantur. Ceterum pulmo aëre inspirato rarefactus, aut putredine tactus inter secandum stridet crepitu obscuro. Omnium frustulorum mergentium notatu dignissima animaduersio, quia inde partum non respirasse concluditur, cuius nonnunquam causa humor pulmones complens. Quorundam saltim mergentium, si vitium intra foetum latet, scirrhus, aut sarciens humor, aut sanguis effusus, aut inspiratio in completa causa habetur. Quorundam supernantium, quanquam reliqua frusta descenderint, indicium imperfecta respiratio. Omnium superficiem aquae tenentium significatio, quod natus aut post plenissimam respirationem defunctus, aut putredine rarefactus.*

§. XV.

Contra has ultimas conclusiones, utpote in re ardua, Egregiorum Virorum laudabile omnino studium varia excogitavit, quibus certitudinem pulmonum experimenti, aut destructum, aut saltim circumscriptum irent.

Recla-

Reclamauerunt itaque:

1) ipso in utero clauso, ex aëre, intra fluidum Amnii, expedito, suppetere embryoni, *) vnde respiraret. Adjecerunt insuper pipitum pullorum, in oui cortice, nondum fracta, comparationem instituentes nutritionis simillimae pulli in ovo, atque hominis intra matricem. **) Quodsi vero intra uterum iam respirat homo, quale vitae post natiuitatem actae indicium esse potest pulmo aëre distentus?

2) Sin minus in utero respirat, ante liquoris Amnii effusionem, antequam apertura vteri diducta: poterit tamen respirare foetus, velamentis suis ruptis, ore ad aperturam vteri forteposito. ***) Respirantis ergo foetus respiratio, antequam sinu matris excutitur, nullum est indicium vitae post natiuitatem protractae.

3) Sin minus toti foetui intra uterum adhuc moranti respirandi potestas: spiritum tamen adducturum esse, dum capite propulsus aura libera circumfunditur, ****) in vagina, multo magis, dum capite iam extra sinum propender.

4) Po-

*) IO. ZELLERI *disp. cit. quae exstat. in disp. anat. ab V. MALLER selectar. Vol. V. p. 8-12.*

**) *l. c. p. 10.*

***) *Insignis IULIAE CAROLINAE quondam Doctoris, L. HEISTERI Diss. de fallaci pulmonum infantis experimento. Helmst. 1732.*

****) *Eph. N. G. cent. I. obs. L. p. 121.*

4) Potuisse infanti nato aërem a quopiam esse in pulmones sufflatum. Quod vero sufflati aeris effectum, non vitam, testaretur.

5) Fallax esse experimentum, quia pulmo, in qua computruit, aquae sublimis teneret. Vt primum eundem pulmonem in aquam recentem inieceris, *) mērgi dicebatur.

6) Posse pulmonem mortui infantis intra matricem, aut post natiuitatem, putredine rarefieri.

§. XVI.

Istis vero §. praecedentis obiectionibus dudum ab aliis Oculatis Viris paratam habemus refutationem.

Ad 1. ergo respondemus: a pullo in ovo, si vera fide, intra corticem nondum fractam, vnquam pipiuit, non valere conclusionem ad foetum humanum, qui vndique aquis immersus, matricis praeterea arctatione vrgetur, quominus thoracem aëri vel verius occurrenti expedire possit.

Ad 2. Quando ob faciem osque infantis aperturae vteri propinquum, laceris velamentis, effusis aquis, aëre liberius admissio, potestas respirandi in vtero creditur: totus casus huc parum pertinet, quia infanti-

*) J. E. HEBENSTREITII *Anthropol. forens.* p. 407.

fanticidae longe plerumque solent clam parere, et quia os ad vteri aperturam oblatum facilem breuemque partum vix admittit, sed semper fere ope indiget obstetricis. Atque si propius ad facilem §. XX. clam parientium partum pertineret obiectio illa de facie ac ore nascendi ad vteri aperturam conuerso: cogitandum praeterea esset, sub tali foetus capitis iniquo positu, eius necessario collum vsque eo distendi aut obtorqueri, vt, vel propter hanc magnam colli distensionem, respirare non posset. Cogitandum porro, letalis puerperii praesagium artis obstetriciae peritos compertum tenere, quando in feminis, quae praesertim partibus nondum plurimis valde relaxata nactae sunt genitalia, vterum, manu sua inserta,prehendunt, laxius nascendum comprehendere, idque vel tempore intercalari, quiescentibus tunc doloribus. Compressio itaque, quam foetus ab vtero nunquam non experitur, inspirationi ita officit, vt pectoris dilatationi, ventris expansioni atque eius prouolutioni praeualenter resistit. Vix igitur ac ne vix quidem exstiterit casus, qui ex hac causa pulmonum docimasiam posset certitudine sua priuare.

3) Capite iam intra vaginam morante, vel etiam extra sinum propendente, aëris quidem accessus adest, deficit vero thoracis perinde dilatatio, ac abdominis per Diaphragma prouolutio, ob constrictionem lon-

ge * fortiozem orificii vterini vterique ipsius, sine quibus autem infantis viribus nulla adeo inspiratio,

4) vt Ill. Roedererus „ neque etiam a spiritu ori inflato, aiat, **) pulmones inflari dilatarique, nisi aliunde foetus respirauerit. Neque adeo istum inflatum iudicium de pulmonum descensu dubium reddere. „ Quantumuis autem follertiae ac experimentis forsitan inflando factis Viri huius fide dignissimi tribuamus, sententiam tamen illam nondum nostram facimus, re potius ad vteriores obseruationes reiecta, eoque magis, quoniam ista conclusio parum stat talo recto: mortui infantis pulmones, ore compresso, aëre per nares sufflato, expandere ac dilatare nequimus, ergo tentamen illud in viuo quoque infante erit frustraneum. Sunt tamen plurima, quae Roedereri sententiae fauent.

5) Quando in sectione infantuli legali fieri vix potest, certe non debet, vt pulmonum docimasiam in aqua instituamus, in qua computruit prius ille pulmo, dubium istud nullius plane est momenti ad certitudinem experimenti infringendam. Neque vero tota ab Hebenstreitio enarrata ***) experientia, testium licet

*) ROEDERERI *observatt. medicar. satura de suffocatis* §. 10. 6. *Conspect. V.*

**) *l. c. §. 6. Conspect. IV.*

***) *Anthrop. forensf. p. 406.*

ficit magni nominis producat symbola, per Viri, doctrinae meritorumque plurimis luminibus Illustris, Medicorum apud nos Senioris Venerandi, P. C. FABRICII *) obseruationem, solida, sed potius falsa cognoscitur. Quemadmodum Dom. PRAESES ipse eius rei experiendae captum periculum non Hebenstreitii sententiae, sed laudati Domini Consilarii experimento respondere comperit. Nempe pulmo foetus, qui ante partum satis concessit, aquae commissus primo quidem fundum petit, interiectis dein pluribus, paucioribus, pro caeli temperie, diebus, in sublime effertur, pergitque, ultra aliquot etiam hebdomades, eidem aquae innare; expedito tandem per putredinem aëre, grauior iterum fit mergiturque. Quod Dominus PRAESES fieri vidit, dum pulmo adhuc satis bene in sua substantia cohaereret, neque in diffuam putrilaginem resolutus esset. Quam diu suae aquae innatat pulmo, in qua computruit, tandiu idem phaenomenon exhibet recenti aquae illatus. Et quamprimum in sua, ad fundum descendit, descendit quoque in alia aqua, in qua non computruit.

6) Pu-

*) *Zweite Sammlung einiger Medicinischen resposorum und Sectionberichten. Helmst. 1760. Vorbericht. Erste, zweite und dritte Wahrnehmung.*

6) Putredine posse pulmonem, qui nullo aëre attracto erat rarefactus, leuiorem fieri, vt similiter aquae innater, ac alius, quem respiratio mutauit, iam iam in proxime antecedentibus concessimus. Experimenta quidem adducta ad foetum extra vterum, ad pulmonem thorace exentum spectant. Idem tamen per putredinem euenire foetui intra matricem putrescenti, idemue, clauso quamuis thorace, ab accessu sic aëris pulmonem defenso contingere posse, rationi adeo est consentaneum, vt miremur Praestantissimi Hebenstreitii argumentum*) pro contraria sententia, inde debile, aut potius nullum, quoniam, nec cerebrum, nec cor, suis caueis ab aëre externo seclusa viscera putrescere, aërisque putredine liberati efficacia reddi deberent leuiores. Sed redduntur nihilo secius ab aëris externi accessu licet tecta ac defensa. *Infans itaque putredine iam vitiat, ob natatum pulmonum non statim respirasse perhibendus est, sed tum demum respirauit verisimillime, si solus pulmo natat, reliqua vero viscera, maxime Capsulae Suprarenales, Thymus, lien, hepar merguntur.* Vix enim ratio inuenitur, quare pulmo citius putredine referri deberet, quam reliquae partes. Adducta itaque viscera reliqua, ob cauernulas, quibus aër libera-

tus

*) l. c, p. 408.

tus facilius contineri atque colligi potest, pulmone in-
 de similia, quoties fundum adhuc petunt, pulmonem
 ex respiratione potius, quam ex putredine, nare cre-
 dimus atque statuimus. Insigni cum voluptate, apud
 Incomparabilem eiusmodi rerum peruestigatorem,
 Roedererum, coniecturae nostrae, quam concepera-
 mus, quam proxima quaque occasione experimento
 explorare constitueramus, confirmationem *) reperieba-
 mus. Quod scimus, Roedereo primo, inter Germanos
 sane, ista gloria debetur pulmonum docimasiae vsque eo
 perfectioris, ut eius nunc valor, ne putredine quidem im-
 pedia-

*) *Observatt. medicar. satura de suffocatis* §. 4. circa finem,
 observatio sine epiorisi, et §. 6. plenior observatio cum
 confectario IV. lectu dignissimo exstat. „ Neque signum
 „ iste descensus ea propter dubium euadit, quod pulmo-
 „ nes, qui spiritum nondum continerunt, putridi aquae
 „ innatant. Facilis enim distinctio est. Quando pulmo-
 „ nes natant, et aliud viscus, cor v. g. vel hepar prae-
 „ ceptus datur, foetus spiritum duxit: pulmones vero cum
 „ natant, natat etiam cor, hepar natat, reliqua viscera na-
 „ tant, vasa coronaria aëre plena sunt, reliquaque putredi-
 „ nis signa observantur, de praegressa infantis respiratione
 „ dubii sumus. Dictam hancce differentiam non solum
 „ ad superiorem observationem, sed ex pluribus aliis ex-
 „ perimentis didici.

pediatur, nisi intensior viscera quoque notata nare coegerit. *Cuiuscunque itaque foetus pulmones natant, reliquis illis mergentibus*, is vixit respiravitque. Neutiquam tamen contrario modo ratiocinari licet: qui respirasse non cognoscitur, ille ergo non vixit, siquidem Zellerus non solum cum Bohnio, sed prudentissimus quisque nostra aetate medicinae forensis scriptor profitetur: vivere aliquamdiu recenter natos, absque respiratione, ac, antequam respirant, internecioni dari, vel sua infirmitate perire posse.

§. XVII.

Pulmo itaque foetus, qui spiritum nondum duxit, densus et ruber, in aqua praeceps datur, nisi putredine ita fuerit mutatus, ut, cum aliis visceribus, iam sublime teneat, nisi porro aëre sufflato forsitan leuitatem consequi possit. Pulmo autem, qui inspiratione, quamuis vnica, quamuis imperfecta, aërem concepit, natat in aqua, ni totus, tamen in partibus quibusdam suis, natatque solus, dum reliqua §. praecedente adducta viscera merguntur. Sola putredo intensior pulmones simul cum aliis visceribus nando aptat, respirationis obscurat diagnosin. Aëris sufflatio quid possit, in dubio reliquimus. Os vero infantis aperturae vteri propinquum non sufficit pro aëre hau-

hauriendo, siquidem vterus arte comprimeas thoracem, atque abdomen dilatationem eorum non permittit.

§. XVIII.

In abdomine sugillatio, vel vulnus forte praefens anatomici attentionem excitet officium admoneat, viscerum internorum status hoc solertius examinandi. Ventrem autem in hunc modum aperire suademus, ut, a Spina Ilium Anteriore Superiore, incisionis lineae, in angulum supra umbilicum concurrentes producantur, pro arteriis Umbilicalibus integris servandis, ut porro ab umbilico ventris integumenta conscindantur, utrinque renum superiora petendo, neque eo usque excurrendo. Notetur: an arteriae Umbilicales sanguine bene plenae ad transitum per umbilicum? Plenitudini harum arteriarum nondum ligatarum in placenta §. V. earundem fini libero ultra ligaturam funiculi §. VI. cum infante coherentis plurimum tribuimus. Parum vero et cum fiducia certa significatus nihil omnino concedimus earundem arteriarum plenitudini, quoad Peritoneo instrata nondum umbilicum traiecerunt, siquidem euacuatione quamvis, a morte, dum infantulus tractatur varie flectendo ac premendo eius corpus, postea plenitudinem suam recipere possunt, plica et angulo sic imminutis, quibus in extenso infante transitus sanguinis ex Hypogastrica in Umbilicalem alias impeditur. Quodsi autem coagulo ad

rotunditatem quandam plenae fueriat, inter pariendum aut ante partum, obiisse natus, quodammodo videtur. Omnium vero minime Umbilicalis venae plenitudini quidquam fidimus, quasi de morte, aut vita nati significationem haberet, utpote quae diutissime aperta, sanguini etiam peruia *) inuenitur. *In encomium sectionis refertur de aqua, abdominalia forsan viscera inundante. Notetur eius color, si loturae carnis instar flavescat.* Quod quidem in foetu aliquantum imperfectiore perinde nihil indicat, ac rubellus color liquidi thoracici **) et Pericardii. ***) In maturo etiam, partus, cum compresso capite, protractus Ill. Roederero ****) rubellae aquae illuuiem obtulit. Vasorum enim summe distentorum quoddam siue vera Diaeresi ruptum, siue eorum extrema Anastomasi eo usque dilatata, ut, loco feri, sanguinem tenuiorem exsudarint. Possè sanguinolentam talem lympham, cum intestinorum viscerumue abdominalium vasis vehementer sanguine turgidis, accedentibus signis aliis, confirmare: infantem maturum, qui, minus presso capite, partu facili ac breui foras dabatur, vixisse post natiuitatem, et lente cohibita quidem respiratio-

*) Dissertatio erudita de necessaria funiculi umbil. deligat in nuper natis. Praeside VIRO Ill. BOEHMERO Resp. I. BOURCHART. 1745. Collect. Hallerianae Vol. V. p. 646 et 647.

) Ill. A. V. HALLER Elementa Physiologiae C. H. Tom. III. pag. 120. *) Tom. I. p. 281. et ROEDERERI *observat. medic. saeva de suffocatis* ****) *IBID.*

ratione interiisse, probe perspicimus. Quando vero mater haud necessaria atque vnica oppressi spiritus est causa §. XIII: neque serum proin rubellum matris crimen certo declarat. Maiori utique terret suspitione *verus sanguis in abdomen effusus*. Maxima, *quando ventris integumenta sugillatione simul insignita deprehenduntur*. Nondum tamen illa maior suspicio certitudinis omnes absoluit numeros. Quodli enim capite intra peluim compresso, *) serum sanguinolentum, siue Diaeresi, siue Anastomosi vasorum sanguine plenissimorum generari potuit, si oppressa similiter respiratio viuentis infantis abdominalia vasa obruit atque distentit: quidni, sine violentia matris, indicato modo verus sanguis perinde in ventris cauum effundi poterit? Ac nihil tandem significatus relinquimus sanguini in abdomen effuso, quoties selector *non solum vasa sanguine plenissima, sed etiam aëris bullis interdistingta, animaduertit*. Quemadmodum enim putredine generatus aër vasa pulmonalia plena saepius perumpit, vt mortuorum demum ex ore ac naribus sanguis affatim profundatur, adaeque aër vasa sanguine facta abdominalis perumpere et sanguinis profusioni portam aperire poterit. *Contenta tum abdominis viscera peruesigantis anatomici oculos in se vocant, examine digna, si forte infidia-*

rum

*) ROEDERER. l. c.

rum, vitae aëreae actae, constitutionis praeternaturalis, quae, sua morte, natum periisse testaretur, notas sibi impressas ostenderent. *Color cuiusvis visceris contempletur, notato, prout lioribus, ecchymomatibus, vel stigmatibus quasi petechialibus hic ibi variegata deprehenduntur. Plus inde concluditur ad vim externam, ventrem comprimentem contudentemque, si integumentorum fugillationo concurrat. Parum vero certitudinis trunculenta hinc deducta in matrem valet conclusio, quoties, absque fugillatione externa, sanguine admodum turgida Mesenterii vasa *) apparent, accedente inprimis putredine aërem liberante, qui, dein vasis suis displotis, ecchymomata produxit. Inaequalem itaque viscerum ruborem praecipue notamus, cum intensiorem infantulorum visceribus familiarem norint periti sectores, neque mirentur, quid sit, quod ex humorum ad abdomen colluie nonnunquam minorum vasorum retia ultra, quam siphonis anatomici valet potestas, aequabilisue intestina rubore tingant. Hepatis color an singulare quid possit significare, dubitamus, quoniam varie varius in variis inuenitur infantibus, ipsius aëris afflatu breui mutatur. Quam plena fuerint non solum Meseraica, sed reliqua etiam abdominis vasa, id vtile ac omnino*

*) ROEDERERI de infantibus in partu suffocationis observat.
§. IV. N. 3.

minino necessarium encomii sectionis constituit momentum.
Ventriculi dein contenta curate examinare operae pretium est. Foetus quodammodo immaturi ex rutilo fuscum ac viscidum stomacho concludunt magma, idque obscurius, quam illud, quod cystidem felleam replet. Maturis scateo magis succo albide cinereo et crasso. Quodsi ventriculus alio limpidiori, tenaci tamen et fila trabente, praeterea fere inspido, aut subsalfo humore ebrius est, inter pariendum maxime, „ quam, anteaquam *) nascatur puer, nihil Amnii humoris „ effluit, sed rapidus eius torrens eundem insequitur, liquorem hunc Amnii, constrictione uteri, depulsum atque impressum, testaretur, **) in stomachum. Et quanquam non semper ad pulmones simul ***) adigatur hoc modo liquor, contigit tamen, et quoties pulmones similiter inundati deprehenduntur, vere contigisse, hoc sumus certiores. Quo casu mortem a crimine matris male suspicaremur, cuius causam liquor Amnii constituit, pulmones pro respiratione inutiles reddens. *Aquam limpida puramque, aut coenum qui habet ventriculus, in aqua, aut coeno suffocatum infantulum esse, declarat.* Absit tamen conclusionis inuersio: vbi in ventriculo nihil aquae aut coeni, is quidem infantulus suffocatus sic non est.

Eun-

*) EIVSDEM observat. medicar. *saturni de suffocatis §. II.*
 obs. IV.

**) IBID. §. 12. Confect. IV.

***) IBID.

Eundem eiusdem rei doctorem atque testem iam citauimus §. XII. de pulmonibus indicia suffocationis tradentes. Nos non fugiunt harum veritatum auctores idonei alii. Sed sufficit facile Ill. Roederus. Longum foret, recensere multas de *Meconio effuso*, de *eiusdem in Recto intestino quantitate*, data opera collectas obseruationes, atque inter se, quoad omnes circumstantias, caute collatas. Omnibus tamen perpensis, Meconii plus vel minus Rectum intestinum farcientis significationem nullam esse, quod foetus ante natiuitatem fati cesserit, aut luci expositus viuere demum deserit, censemus cum aliis Egregiis Viris. Notetur interim, quantum, *Recti intestini et flexus Sigmoidei tractum*, *Meconium in secundo infante occuparit*, si forte alii nobis iudicio ac experientia praeualentes Viri pluris id signum facere possint velintque. *Vesicae autem vrinariae vacuitatem* maioris momenti rem esse, his persuademur argumentis. Quotquot haecenus ipsi secandos nacti sumus infantulos ante natiuitatem mortuos, quotquot etiam obseruatores earum rerum, aut sectionum encomia sollerter facta legimus, *vesicam eorum communiter semiplenam*, *varius plenam*, *experientia comperimus*. Si itaque *euacuata inueniretur*, *pauculis guttulis vrinæ tantum madens*, *vixisse iam natum infantem*, verisimillimum cuius videbitur cogitanti, vrinam difficilius de vesica exprimi, facilius vero Meconium de Recto, quando abdomen infantuli

tuli, inter pariendum, vteri eiusue orificii compressione arctatur. Longum Recti ac Flexus Sigmoidei farcimen Meconii ℥j et ultra plenum eandem vim arctantem efficacius experitur, ob massam suam maiorem arctanti vi reagentem, quam vesica urinae ℥j. semiplena, ossibus praeterea pubis ab altero latere defensa, vt eadem vi arctante non vndique possit arctari, quemadmodum arctatur vndique Rectum. Quid diuersa vesicae vrinariae plenitudo valeat, pro faciliore aut difficiliore mictu, discimus experimento luculento in illa Ischuriae specie, quae Atonia vesicae pro sua causa agnoscitur. Fit tunc, vt, musculorum abdominalium, et Diaphragmatis compressu, vesica admodum plena tandem ea potentia compingatur, vt iam lotium emittere incipiat quidem, sed subsistente mox riuo, quamprimum eadem dictae vires comprimentes fractam facultatem vesicae iam semiplenae impendunt. Et cathetere immisso vehementer opus est exhaurire, quod residuum manebat. Accedit, quod Meconio amplius ani hiatus inde faueat, illinc vrinae exprimendae obfit angustum a ceruice cystidis vrethrae initium, vrethrae porro longus cum angustia tractus, quem totum vrinae exitum vterus premendo efficacius occludere, quam vrgere vesicam, nobis videtur. Haec partus conditio, diuersa cystidis ac Recti plenitudo, diuersus vtriusque exitus suggestit. Dabis, Lector Beneuole! rogamus, medico

loquenti veniam, qui naturae speculator eandem vel il-
 luc insequitur, ubi per secretum res agere nostras au-
 emus. Quoties corporis leuandi ergo socedimus, simulque
 aluum excrementis onustam, simulque vesicam adferimus
 lotio admodum distentam, vera necessitate primo vesi-
 cam mictu, aut in totum euacuamus, aut aliquantum de-
 plemus, succedente tum demum fimo. Alio tempore, so-
 lius ventris impetu auocatur, silente lotii parum colle-
 cti stimulo: anus nunc reddit primo sua, lotii dein-
 ceptis ultimum exfoluimus tributum. Discitur inde, ve-
 siccae plenitudinem impedire excretionem alui, et vici-
 sim Rectum fartum, ac quamdiu suo defungitur officio,
 lotium retinere. Sufficit nobis scire, quid fiat, quare ex-
 structura partium sic non possit non fieri, cum longum, de-
 monstrare, tum minus necessarium reputamus. Quoad ergo
 superstit Recto Meconii satis, supertere autem credimus to-
 tum per partum, facilem neque longum, quia multum Me-
 conii infantes habent, quia non pars Recti, sed totus inesti-
 norum tractus ab vtero vrgetur: tam diu, vel ex hoc nouo
 argumento, vesicae sua conferuatur vrina, quam denique na-
 tus viuensque effundat. In puellis vltimi quidem argumeti
 vim, per diuersam corporis structuram quodammodo im-
 minutam intelligimus, experientiae etiam destituimur cal-
 culo, absque quo nihil omnino firmum ac indubium habere,
 dudum

dudum legem nobis fecimus. In pueris vero vitae post natiuitatem aetate verissimum pronunciamus signum, vesicae vacuitatem. Quo minus certissimum laudemus, impedit conuulsivae mortis intra matricem observatio, sub qua, quemadmodum Meconio se polluit nascendus, ita vehementi forte spasmo correpta etiam vesica urinam expellere poterit. Deprecamur ceterum propositionis haecenus ventilatae inuersionem, quoniam viui pronascuntur infantes, mortemque citius experiuntur, quam lotium dimittunt. *Eximatur ex ventre hepar, lien, similiter Capsulae Suprarenales ipsique renes, quibus cum corde ac Thymo aquae impositis, notamus eorum natatum, aut inuersionem. Si vel vnicum eorum natet, pulmonum natatus haud vitam, amplius et respirationem indubie demonstrat. Si omnia haec viscera mergantur, natantium pulmonum stat atque perstat significatio §. XVI de vita post natiuitatem, quanquam putredine infantulus ceteroquin deprehendatur tactus ac decolor. Quicquid inter ea sanguinis profunditur in abdomine, id similiter vt in thorace §. XIII ac capite, spongia non solum abstergimus, sed etiam conseruamus, donec omnem possimus sic collectam cruorem lance trutinari.*

§. XIX.

In capite tandem desinat considerata anatomici industria. Sanguine quoties foedum conspicitur, eius fontem
 I 2
 inqui-

inquirat, si forte praesto fuerit in infantulo ipso: an ex vulnere eiusdem prodierit, an ex pulmonibus, quod in aqua submersis *) obseruatum fuit; quod posse perinde contingere, si alia ratione infantibus respiratio eripitur, verisimillimum est; quod denique ex violenta thoracis percussione adesse suspicatur, quum thorax extus simul fugillatus deprehenditur. Quando vero putredinis iam signa foetus ostendit, natantibus maxime visceribus reliquis, quidni pulmones naresque sanguinem fundunt per vasa aëre rupta? Confer §. XVIII. Liguamine quocunque alio, non rubro, facies si perfusa apparuerit, notari meretur. Cuius quidem fontibus proximis detectis, nempe naribus ac faucibus, de significato iterum hic praecipere velle, idem esset, quam repetere dicta iam in §. §. XII ac XIII. Indidem scitur, interesse, arbitros causae edocere: an cum spuma, an absque illa, sanguis aut aliud liquamen ore effluerit? Os bians, vel labia clausa ab aliquibus non sine significatione esse, creduntur. Toties quidem contuemur plurimos ante natiuitatem mortuos partus compressa labia ostendere, sed Roederus Industrius **) refert: infanti cuidam inter nascendum mortuo „laxam pependisse maxillam inferiorem, suaque vicissim

spon.

*) ROEDERERI programma habens de submersis aqua obseruationes §. I. N. 5. et §. IV. N. 5. §. V. N. 5.

**) obseruatt. medic. satura de suffocatis. §. 13.

„sponte, cum eleuaretur, decidisse. „Ob experientias pro-
 in contrariis sibi frontibus occurrentes, nihil ori hianti,
 aut aperto tribuimus. Pluris facimus *linguam ex ore pro-*
sertam. „*Lingua palato appressa* in omnibus, quos secuit,
 „embryonibus, Roederero *) inuenta fuit, rarissimoque
 casu proferta aduertitur. Atque proferre eandem foe-
 tum vix sine magno incommodo posse, vtpote, qui,
 sub partu facili, mentum Sterno appressum detinet, id cum
 anatome declarat, tum quibus homo adultus in semet diffi-
 cile experitur. Vixisse itaque postquam alio materna iam
 excussus, ille partus verisimillime videtur, qui linguam ore
 exsertam monstrat. Certum quo minus proponamus hoc
 signum, facit cogitatio motuum conuulsiuorum, cum qui-
 bus embryones nonnunquam emoriuntur intra matricem,
 qui conuulsionum singulares nonnunquam in partibus
 singularibus praeualidi assultus linguae praecipue protru-
 sorem musculum forte appetere poterunt. Sed casus e-
 runt oppido rari. Tum suasores sumus: *vt, diuisa ad suam*
symphysin maxilla inferiore, marginem eius concavam scal-
pello sequendo, cum eius ramo dein adscendente adscendens,
quicquid sic carniū tangitur, discindat anatomicus. Ex
commissura porro labiorum cultrum dirigat, Buccinatorem,
Temporalem, Pterygoideos perscissurus, quo possit mandibulam
ita

*) l. c. §. 14. VII. consecr.

ita suis reuincientibus carnibus liberatam reclinare, aperturæ faucium introspicere cauum. In quo quicquid reperitur, siue viscidius magna, siue fluidius liquamen, siue coenum, siue arena, siue stupa, illinc infontem, hinc nefariam iudici aperiet mortis causam. Glottidis profunda loca eximiam sibi postulant attentionem, quæ toties viscido muco obfessa, ciuium tot nouis supplementis societatem humanam emungunt, nullo matrum imperitarum crimine admisso. Fontanellam profunde depressam ac subsidentem haud immerito notam habemus mortis dudum intra uterum perpesæ. De reliquo omne circa caput diligenter circumspicimus violentiæ vestigiū, siue vulnus, siue compunctio, siue excoriatio, siue formæ deprauatio fuerit, impressione, confractiōne ossium, sugillatione conspicua. Sugillationum magna dignitas, difficultisque diiudicatio. Hinc absque animaduersionibus necessariis has leuiter transmittere non possumus. Loco, magnitudine ac profunditate diuersimode terrent. Quemadmodum sugillatio absque vita ac circulatione nulla esse potest: ita de vita inter nascendum superstitie eius partus egregie testatur, qui haud difficulter nascebatur, quo casu, circa fontanellam, frequentissime autem pone illam, ni sugillatio, tumor tamen aliqualis apparet. *) „Raro foetus nascitur, in quo omnis a capite ru-

mor

*) l. c. §. 6. Consect. VIII.

mor ablit, nisi is, qui ante partum iam obiit. Multo
 „ autem verosimilimus a violenta matris post partum ma-
 „ nu adest, si vnicam angustam regionem tumor foedat.,
 Addere liceat, si a vertice remotior est, quandoquidem
 verticem partus *) facilis vteri orificio offert, eiusue co-
 rona verticem comprehendente tumor sugillatus excita-
 tur. *Longius ergo remotae a vertice sugillationes, angustiori-
 bus terminis circumscriptae, profundiusque ad ossa usque per-
 tingentes,* plus omnino violentiae metu terrent, siquidem
 aut vterum, quod dicitur, obliquum, aut caput iniquius
 positum, aut violentam manum, aut lapsum praecipitem
 significant. Quando vero neque minor vteri obliquitas **)
 neque capitis iniquus ***) situs partum semper inducit dif-
 ficilimum, arte absoluendum, sed naturae viribus interdum
 obedientem; quando porro duratae agrestesue puellae do-
 lorum spuriorum, quos vterus minori gradu obliquus,
 capitisque positus iniquus concitat, sensum, vt alia deli-
 catulis intolerabilia, facilius tolerant, vixque, postquam
 transferunt, conqueruntur: ex sugillatione verticem non
 proxime respiciente, non usquequaque certum matri para-

ri

*) W. SMELLIE *institutio artis obstetriciae*. Ex versione Germa-
 nica, quae Altenburgi prodit 1755. Libro III. Cap. II. Sect. II.
 p. 223. et seq.

**) ROEDERERI *Elementa artis obstetriciae*. §. 457.

***) *l. c.* §. 511.

ri nobis videtur crimen, quamdiu acta criminalia minus diferte negant, protractiorem fuisse partum atque doloribus spuris difficilem. Quicquid igitur alii aliter sentiant, propter fugillationem tamen a vertice aliquantum remotiorem, ad quaestionem quidem feueriorem, minime tamen ad vltimum supplicium iudici committi poterunt suspectae matres. Idem sentimus, *quamuis angustiores plures una fugillationes, cutaneae tamen omnes, aut non valde profundae, circa fontanellam quando offenduntur, quas etiam vnus comprehendit tumor.* Quum enim caput, inter nascendum, ossibus cranii varie dimotis inter se, diuersimode compingatur: mirum non est, orificii vterini coronam cranii ossa hic illic posse inaequaliter affligere, pluresue discretas imprimere fugillationes. *Angustiores ambitu fugillationes, quae solitariae, plus suspicionis mouent, quam latae. Ampliarum enim circa fontanellam causa adest orifici vterini corona late stranguans prominule impacti capitis nascendi portionem.* Angustarum e contrario concipitur generatio ex rotunda capitis forma, quam allisus ad externa corpora violentus haud ita late, sane rarius maculabit. Loco, amplitudine ac numero fugillationum considerato, *de profunditate, contentoue circumspicimus. Quae profundae, aut sanguine puro ac grumoso scatent, matrem ad modum crimine grauat, si facilem habuit ac breuem partum.* Vix quidquam culpae alie tumor

oede-

oedematosus, intra cutem et Galeam aponeuroticam consistens, parum sero sanguinolento scatens, plus sanguine, plurimum grumo eius plenus. Profundior omnino sugillatio, quae, praeter cutem, cellulosamque intercutem, Galeam adeo Aponeuroticam vitiat, et de cranio soluit, suspicionem violentiae auget, *) extra partum difficilem ac protractum: neque tamen conuictam matrem statim detinet, si acta criminalia breuem ac facillimum partum non diserte produnt. Magis adhuc violenta manus insignitur, si in partu non difficillimo, nec diurno, *Diploetica cranii substantia intense suffunditur cruore*. Cuius rei descriptio habetur apud Roedererum, **) quod terigit Hebenstreitius, ***) quod vidit Dom. PRAESES, absque quod Vitrea simul Tabula rubore fuerit maculata. Quod quidem vltimum a partu quodam modo difficili euenire posse, vix nobis persuademus. Diploes autem sugillatae significationem violentiam simpliciter denotare, nondum credimus, nisi in partu facillimo ac brevissimo. Quis enim sanguinis, in quouis foetu, abundantiam vniuersalem, quis particularem circa caput, quis, vaforum adffictorum robur

*) Progr. saepius citato quo obseruat. medic. de suffoc. saturam addit. §. 13.   **) l. c.

***) *Anthropologia forensi* p. 422.

bur definire, quis ad afflictionis vim mensurare poterit, qua vel brevis ad pelvis ossa capitis appulsio Diploeti affligit? Si Vitreae Tabulae sugillatio criminis nota, quanto magis, *Dura praeter ea Mater de Vitrea Tabula sanguine suffuso separata? Ad haec omnia inuestiganda incisione cruciata ampliter diuidatur cutis, eius colore prius notato. Tumoris aut sugillationis contentum ad quantitatem, colorem, consistentiam describatur. Galeae aponeuroticae solutio, vel firma adhaesio cum eius colore animaduertatur, diligentius habita ratione Diploeti, diligentissime Tabulae Vitrae. In retegendo Encephalo, auferendisque ossibus crani, praesertim Bregmatis, attendat sector: ne ad huius maxime angulum anteriorem inferiorem, arteriam Spinosam, ad angulum inferiorem vero, simulque posteriorem, Sinum lateralem cultro vel dilaceratione laedat. Male omnino suffusio Meningem Duram inter ac cerebrum diceretur, quod administrationis anatomicae est infortunium aut peccatum. In sutura itaque media Coronali initium ordiatur incisionis, manubrio dein scalpelli sensim ac prouide reliquam resolutionem sincipitis a Meninge Dura perficiendo. Vno Bregmatis osse remoto, facilius succedet alterius solutio, atque ossis frontis, et occipitis per medium eorum dissectio ac ablatio. Notetur: an loco externae sugillationis respondeat Durae quoque Matris ibidem rubor inflammatorius. Quod durum sceleris argumentum foret,*

foret. Quominus durissimum perhibeamus, facit observatio *) Roedereri in his rebus nunquam satis consulendi, qua, reliqua Dura Matre naturali, in partu ob angustam peluim XVIII. horarum, Falx tamen cerebri cum Tentorio Cerebelli, non solum vasa sature rubra exhibuit, ultra siphonis anatomici facultatem, sed etiam reliquam membranam sanguineam, praeter omnem retium vasculosissimorum rupturam. Locus sane, quem ipsissimis legere verbis, neminem paenitebit, nisi, qui sanguinem humanum susque deque habet. *Sanguine, vel lymphæ sanguinolenta, subter Duram Matrem existente, vel integra ea, dissecta tamen, multo luculentius apparebit.* Lympha rubella in fructibus immaturis vix quidquam significat. Quicquid de sero sanguinolento, vel sanguine ipso extrauafato §. XVIII. iamiam in abdomine adduximus, pro mollienda Egregiorum Virorum truculentiore sententia, ad ea, repetitionis vitandae ergo, remittimus B. I. Hocque iustius valent illa, quo cerebri vasa, vt teneriora, cum Diaeresi, tum Anastomosi sunt magis habilia; quo pluries Ventriculos cerebri sanguinolenta lymphæ pleenos anatomicorum aduersaria annotarunt, praeter omnem violentiae praegressae suspicionem. *Cortex vero cerebri, tum rubedine inflammatoria intente vt sucul rubeat, vt su-*
gilla

*) l. c.

gillatio exterius compareat fontica nulla, necesse est, absque quibus signis excusantibus matrem iudici deferimus ipsimet nos, ni ultimo supplicio seuerioris tamen quaestionis territione afficiendam. Quoties vero bullae aëreae apparent, visceraque natant, nullius prorsus certi significatus sanguinem sub Meninge, in Ventriculis item repertum declaramus, ex rationibus §. XVIII. suppeditatis. Idem sentimus, de sanguine sincero extrausato, quando visum repertum undique miserum arguit sectorem, cuius culter, inter secandum, vasa imprudenter percurrere potuit, et qui sanguini effuso quidem videndo sufficit, neque tamen perinde agnoscendo, semet hunc sanguinem demum prolixisse. Corticis color obseruetur, et quid Ventriculi cerebri concluserint, exponatur. Dum frustra cerebri pedetentim auferimus, dum Ventriculis deaperiendis vacamus, minutis spongiolis, quicquid sanguinis effunditur, excipimus, ne de sanguinis in Ventriculis ac basi cranii praesentia ambigere liceat: sectoris culpa, an praecedanea inundatione adsit. Exempto cerebro, dissecto Tentorio cerebelli, via ad Ventriculum quartum patet. Quo examinato, frustatim cerebellum utrinque egeritur, non sine spongiolarum vossella submissarum ope protinus detergente. Sic comparebit, an consinia Medullae Oblongatae atque Spinalis, ex obtorto collo, sanguine circumfluantur, an nerui Cervicales cum Accessoriis diuisi. Sinuum cerebri maiorum sanguis

guis copiosior spongia excipitur, ut ille il oracis ac abdominis. Quotopere Sinus fuerint repleti? sanguine, an fluido, an gramoso? visum ingreditur repertum. Si ossa fracta deprehendantur, locus, et magnitudo fracturae cum fragmentorum multitudine, depressione, fissurarum etiam excursu diligenter describantur.

§. XX.

Spongiis lance ante exploratis, omnem, qui tres ventres corporis perferutando, profunditur, qui obtineri pressione artuum etiam potest, sanguinem imbibere, diligente colligere, demumque ad sanguinis collecti pondus capiendum, trutinari suafimus. Sanguinis merum pondus quia sic cognoscere, animus est, easdem spongias absterfione aliarum sordium profat are, vetitum illico prospicitur. Consilii haec est ratio. Ambigitur nonnunquam: foetus, qui non ligatum umbilicum, aut vulnus cum sanguinis profusi signis offert, cuius vaporum plenitudinem insufficienter visum repertum tradit, an talis foetus ex crimine matris, haemorrhagia vere interierit? Iuvat itaque experientiam consulere: quantum sanguinis ex corpusculo maturi partus fere impetretur, dum colligimus, quicquid eius inter secandum effluit ac artuum elidente pressione prolucitur? Aegerrime Dom. FRAESES pluries factis experimentis obtinuit plenas 3ii CIORIS.

Defuit saepius ℥i. etiam altera. Quando porro drachma
 infanti non solum innocue, sed etiam vtiliter per funem
 de industria discissum, ea intentione, subtrahitur,
 vt, qui aliis excitantibus remediis non auscultabat, hoc
 modo excitetur: nulli veremur, adfirmare: haemorrhagiae
 letalis crimen euanescere, si sanguinis ℥i. cum ℥ijj.
ad hoc in defuncto corpusculo colligere licent. Plus sane cer-
 titudinis commendatum studium collecti sanguinis haber,
 quam Physici testimonium, vasa maiora vbique sangui-
 ne aut satis, aut iniquius plena comparuisse, quando-
 quidem non omnes experti, quam plena
 naturaliter esse soleant,
 debeantque.

ULB Halle
005 350 883

3

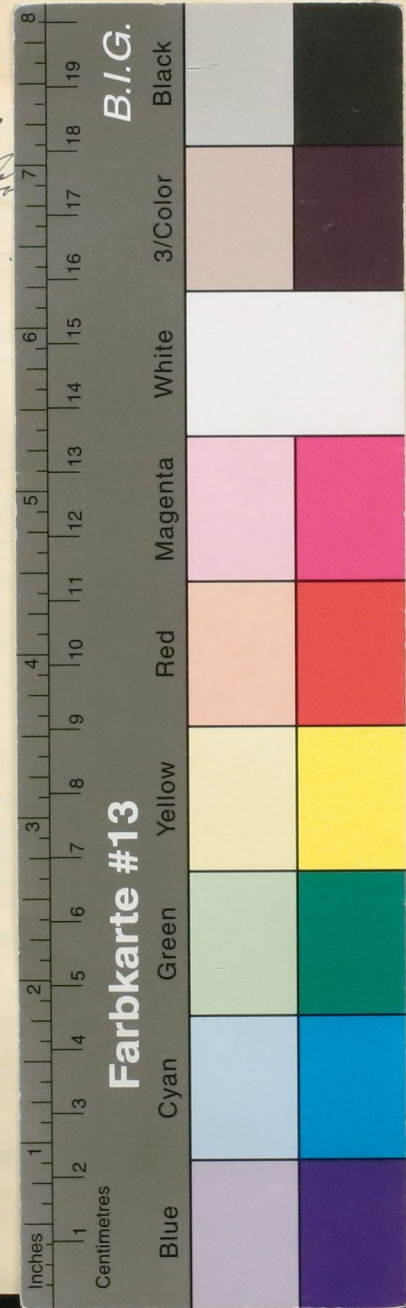

WIP

1764, 1 / 7

DISSERTATIO MEDICA
INAUGVRALIS
DE
INFANTICIDII NOTIS
SECTIONE LEGALI
DETEGENDIS

QVAM
AVCTORITATE ET CONSENSV
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
PRAESIDE
IOANNE TRAVGOTT ADOLPH

PHIL' CHIR' AC MEDIC' DOCT' ANAT' AC CHIR'
PROF' PVBL' ORDIN' FACVLT' MED'
H' T' DECANO
PRO GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE HONORIBVS DOCTORALIBVS
LEGITIME OBTINENDIS
IN IVLEO MAIORI
DIE X SEPTEMBRIS MDCCLXIII
HORIS ANTE ET POMERIDIANIS CONSVETIS
PVELICE DEFENDET
AVCTOR
HENRICVS CHRISTOPHORVS DREYER
GVELPHERBYTANVS.

HELMSTADII
TYPIS VID' P' D' SCHNORRII. ACAD' TYPOGR'